

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 155

Anul 51

Ediția în limba română

Comunicări și informări

20 iunie 2008

Numărul informării

Cuprins

Pagina

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII EUROPENE

Comisie

2008/C 155/01	Comunicare a Comisiei privind rezultatele evaluării riscurilor și strategiile de reducere a riscurilor prezentate de substanțele: oxid de zinc, sulfat de zinc, bi(ortofosfat) de trizinc ⁽¹⁾	1
2008/C 155/02	Comunicare a Comisiei cu privire la aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții	10
2008/C 155/03	Non-opoziție la o concentrare notificată (Cazul COMP/M.5044 — Bridgepoint/Pret a Manger) ⁽¹⁾	23

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE

Comisie

2008/C 155/04	Rata de schimb a monedei euro	24
---------------	-------------------------------------	----

RO

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

2008/C 155/05	Informații comunicate de statele membre privind ajutorul de stat acordat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul ajutoarelor de stat acordate întreprinderilor mici și mijlocii active în producția de produse agricole și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 70/2001	25
---------------	---	----

V Anunțuri

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

Comisie

2008/C 155/06	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.5046 — Friesland/Campina) ⁽¹⁾	31
2008/C 155/07	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.5182 — Shell/BP/AFS/GlobeFuel) — Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	32
2008/C 155/08	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.5158 — Strabag/Kirchhoff) ⁽¹⁾	33
2008/C 155/09	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.5186 — Investor AB/Altor/Lindorff JV) — Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	34

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII
EUROPENE

COMISIE

**Comunicare a Comisiei privind rezultatele evaluării riscurilor și strategiile de reducere a riscurilor
prezentate de substanțele: oxid de zinc, sulfat de zinc, bi(ortofosfat) de trizinc**

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/C 155/01)

Regulamentul (CEE) nr. 793/93 al Consiliului din 23 martie 1993 privind evaluarea și controlul riscurilor prezentate de substanțele existente ⁽¹⁾ prevede raportarea datelor, stabilirea priorităților, evaluarea riscurilor și, după caz, elaborarea de strategii de reducere a riscurilor prezentate de substanțele existente.

În cadrul Regulamentului (CEE) nr. 793/93, următoarele substanțe au fost identificate ca fiind substanțe prioritare pentru evaluare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2268/95 al Comisiei ⁽²⁾ privind a doua listă de substanțe prioritare prevăzută de Regulamentul (CEE) nr. 793/93:

- oxid de zinc,
- sulfat de zinc,
- bi(ortofosfat) de trizinc.

Statul membru raportor desemnat în temeiul regulamentului respectiv a finalizat activitățile de evaluare a riscurilor pentru populație și mediu în cazul substanțelor menționate, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1488/94 al Comisiei din 28 iunie 1994 de stabilire a principiilor de evaluare a riscurilor pentru populație și mediu prezentate de anumite substanțe existente ⁽³⁾ și a propus o strategie de reducere a riscurilor în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 793/93.

Au fost consultate Comitetul științific pentru toxicitate, ecotoxicitate și mediu (SCTEE) și Comitetul științific pentru riscurile asupra sănătății și mediului (SCHER), care au emis avize privind evaluările riscurilor realizate de raportor. Aceste avize pot fi consultate pe site-ul web al comitetelor științifice.

Articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 793/93 prevede faptul că rezultatele evaluării riscurilor și strategia recomandată în vederea reducerii acestora se adoptă la nivel comunitar și se publică de către Comisie. Prezenta comunicare, împreună cu Recomandarea 2008/468/CE a Comisiei ⁽⁴⁾, prezintă rezultatele evaluărilor riscurilor ⁽⁵⁾ și strategii de reducere a riscurilor prezentate de substanțele menționate anterior.

⁽¹⁾ JO L 84, 5.4.1993, p. 1.

⁽²⁾ JO L 231, 28.9.1995, p. 18.

⁽³⁾ JO L 161, 29.6.1994, p. 3.

⁽⁴⁾ JO L 161, 20.6.2008.

⁽⁵⁾ Raportul complet de evaluare a riscurilor, precum și un rezumat al acestuia, sunt disponibile pe site-ul web al Biroului european pentru substanțe chimice:
<http://ecb.jrc.it/existing-substances/>

Rezultatele evaluării riscurilor și strategiile de reducere a riscurilor prevăzute în prezenta comunicare sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 793/93.

ANEXĂ

PARTEA 1

NR. CAS: 1314-13-2

NR. EINECS: 215-222-5

Formulă structurală: ZnO

Denumire EINECS: Oxid de zinc

Denumire IUPAC: Oxid de zinc

Raportor: Țările de Jos

Clasificare ⁽¹⁾: N; R50-53

Evaluarea riscurilor se bazează pe practicile legate de ciclul de viață al substanței produse sau importate în Comunitatea Europeană, astfel cum sunt descrise în evaluarea riscurilor înaintată Comisiei de statul membru raportor. Evaluarea riscurilor s-a desfășurat în conformitate cu metodologia pentru metale aplicabilă în acel moment și cu documentul de orientare tehnică privind evaluarea riscurilor elaborat pentru facilitarea aplicării Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei cu privire la evaluarea riscurilor prezentate de substanțele existente.

Pe baza informațiilor disponibile, evaluarea riscurilor a stabilit că substanța în cauză este utilizată în Comunitatea Europeană în principal în rețeta amestecului de cauciuc, precum și în produse din sticlă și din ceramică. Alte utilizări sunt ca inhibitor de coroziune în vopsele, ca materie primă pentru producerea de produse chimice pe bază de zinc, ca aditiv în combustibili și în lubrifianți și ca aditiv de zinc în îngrășăminte, în hrană pentru animale și în polivitamine pentru uz uman. Nu s-au evaluat utilizările ca nanomateriale.

EVALUAREA RISCURILOR

A. Sănătatea umană

Concluzia evaluării riscurilor pentru

LUCRĂTORI

este că se impun măsuri specifice pentru a limita riscurile. S-a ajuns la această concluzie din cauza:

- motivelor de îngrijorare cu privire la febra fumului de metal ca o consecință a toxicității acute prin inhalare în timpul sudării oțelului zincat,
- motivelor de îngrijorare cu privire la efectele sistemice, ca o consecință a expunerii cutanate repetate și a expunerii combinate repetate (prin inhalare și cutanată) ocazionate de utilizarea de vopsele care conțin oxid de zinc.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

CONSUMATORI

este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

PERSOANELE EXPUSE INDIRECT PRIN CONTACT CU MEDIUL

este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

⁽¹⁾ Clasificarea acestei substanțe este stabilită prin Directiva 2004/73/CE a Comisiei din 29 aprilie 2004 de efectuare a celei de-a douăzeci și noua adaptări la progresul tehnic a Directivei 67/548/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 152, 30.4.2004, p. 1, astfel cum a fost modificat prin JO L 216, 16.6.2004, p. 3).

Concluzia evaluării riscurilor pentru

SĂNĂTATEA UMANĂ (proprietăți fizico-chimice)

este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau testări suplimentare, sau măsuri de reducere a riscurilor, în afară de cele care sunt puse deja în aplicare. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

B. Mediu

Concluziile sunt doar pentru scenarii locale. Concluziile privind riscurile de mediu la nivel regional descrise în evaluarea riscurilor pentru zincul metalic (nr. Eines: 231-175-3) se aplică și în acest caz.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

ATMOSFERĂ

este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

ECOSISTEMUL ACVATIC, INCLUSIV SEDIMENTELE

- 1.1. este că sunt necesare măsuri specifice în vederea limitării riscurilor în cazul scenariilor specifice enumerate mai jos. S-a ajuns la această concluzie datorită:

- motivelor de îngrijorare cu privire la efectele asupra mediului acvatic local (inclusiv sedimentele), ca o consecință a expunerii ocazionale de producția desfășurată la un amplasament (doar sedimente) și de utilizarea în industria de prelucrare a sticlei, în industria feriiților (doar sedimente), în industria varistoarelor, în prelucrarea catalizatorilor, prepararea lubrifianților, prelucrarea vopselelor, prepararea produselor farmaceutice de uz cosmetic, precum și în utilizarea personală a acestor produse farmaceutice de uz cosmetic (doar sedimente). Pentru o serie de amplasamente de producție și scenarii de prelucrare (cu emisii în apă) nu s-au identificat motive de îngrijorare imediate, dar nu se poate exclude un potențial risc la scară locală datorat faptului că este posibil ca pe plan regional să existe un nivel ridicat de concentrații de zinc de fond;

- 1.2. este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare pentru toate scenariile locale, inclusiv în ceea ce privește toxicitatea secundară, cu excepția celor enumerate la punctul 1.1 de mai sus. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

ECOSISTEMUL TERESTRU

- 2.1. este că se impun măsuri specifice pentru a limita riscurile. S-a ajuns la această concluzie datorită:

- motivelor de îngrijorare cu privire la mediul terestru local, ca o consecință a expunerii ocazionale de utilizarea în industria de prelucrare a sticlei, în prepararea de lubrifianți și de produse farmaceutice de uz cosmetic;

- 2.2. este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare pentru toate scenariile locale, inclusiv în ceea ce privește toxicitatea secundară, cu excepția celor enumerate la punctul 2.1 de mai sus. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

MICROORGANISMELE DIN STAȚIILE DE TRATARE A APELOR UZATE

- 3.1. este că sunt necesare măsuri în vederea reducerii riscurilor în anumite scenarii locale, însă nu în totalitatea acestora. S-a ajuns la această concluzie din cauza:

- motivelor de îngrijorare cu privire la microorganismele din stațiile de tratare a apelor uzate, ca o consecință a expunerii ocazionale de utilizarea în industria de prelucrare a sticlei, în industria varistoarelor, în prelucrarea catalizatorilor, în prepararea lubrifianților, în prelucrarea vopselelor și în prepararea produselor farmaceutice de uz cosmetic;

3.2. este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare pentru toate scenariile locale, cu excepția celor enumerate la punctul 3.1 de mai sus. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

STRATEGIA DE REDUCERE A RISCURILOR

pentru LUCRĂTORI

În general, se consideră că legislația privind protecția lucrătorilor aflată în prezent în vigoare la nivel comunitar oferă un cadru adecvat pentru reducerea riscurilor prezentate de oxidul de zinc, în măsura în care acest lucru este necesar; prin urmare, această legislație este aplicabilă. Mai mult, pe baza rezultatelor raportului de evaluare a riscurilor, se recomandă:

- stabilirea la nivel comunitar a unor valori limită de expunere profesională pentru fumul de sudură, în conformitate cu Directiva 98/24/CE ⁽¹⁾ sau cu Directiva 2004/37/CE ⁽²⁾, după caz.

pentru MEDIU

Se recomandă:

- să se analizeze, în temeiul Directivei 2008/1/CE ⁽³⁾ și al Directivei 2000/60/CE ⁽⁴⁾, dacă sunt necesare măsuri suplimentare de gestionare a riscurilor pentru alte surse de emisii de zinc decât cele aferente substanței produse sau importate (de exemplu, surse naturale, activități de minerit, poluare istorică și utilizarea altor compuși ai zincului), identificate în cadrul strategiei de reducere a riscurilor ca având o contribuție semnificativă la emisiile de zinc în mediul acvatic,
- pentru a facilita procedura de autorizare și de control prevăzută de Directiva 2008/1/CE, oxidul de zinc ar trebui luat în calcul în cadrul activităților în curs de desfășurare pentru elaborarea unor orientări privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT).

PARTEA 2

NR. CAS: 7733-02-0

NR. EINECS: 231-793-3

Formulă structurală:	ZnSO ₄
Denumire EINECS:	Sulfat de zinc
Denumire IUPAC:	Sulfat de zinc
Raportor:	Țările de Jos
Clasificare ⁽⁵⁾ :	Xn; R22 R41 N; R50-53

Evaluarea riscurilor se bazează pe practicile legate de ciclul de viață al substanței produse sau importate în Comunitatea Europeană, astfel cum sunt descrise în evaluarea riscurilor înaintată Comisiei de statul membru raportor. Evaluarea riscurilor s-a desfășurat în conformitate cu metodologia pentru metale aplicabilă în acel moment și cu documentul de orientare tehnică privind evaluarea riscurilor elaborat pentru facilitarea aplicării Regulamentului (CE) nr. 1488/94 cu privire la evaluarea riscurilor prezentate de substanțele existente.

Pe baza informațiilor disponibile, evaluarea riscurilor a stabilit că substanța în cauză este utilizată în Comunitatea Europeană în principal pentru producerea de îngrășăminte și pesticide, în scopuri farmaceutice în domeniul agricol (de exemplu, ca aditivi în hrana animalelor), precum și în industria chimică. Alte utilizări sunt în producerea viscozei, ca agent de flotație în industria minieră, ca inhibitor de coroziune în industria galvanică și în cadrul proceselor de tratare a apei. Nu s-au evaluat utilizările ca nanomateriale.

⁽¹⁾ JO L 131, 5.5.1998, p. 11.

⁽²⁾ JO L 158, 30.4.2004, p. 50.

⁽³⁾ JO L 24, 29.1.2008, p. 8.

⁽⁴⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

⁽⁵⁾ Clasificarea acestei substanțe este stabilită în Directiva 2004/73/CE a Comisiei din 29 aprilie 2004 de efectuare a celei de-a douăzeci și noua adaptări la progresul tehnic a Directivei 67/548/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 152, 30.4.2004, p. 1, astfel cum a fost modificat prin JO L 216, 16.6.2004, p. 3).

EVALUAREA RISCURILOR**A. Sănătatea umană**

Concluzia evaluării riscurilor pentru

LUCRĂTORI

este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

CONSUMATORI

este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

PERSOANELE EXPUSE INDIRECT PRIN CONTACT CU MEDIUL

este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

SĂNĂTATEA UMANĂ (proprietăți fizico-chimice)

este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

B. Mediu

Concluziile sunt doar pentru scenarii locale. Concluziile privind riscurile regionale pentru mediu, astfel cum sunt descrise în evaluarea zincului metalic (nr. Eines: 231-175-3) sunt de asemenea aplicabile.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

ATMOSFERĂ

este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

ECOSISTEMUL ACVATIC, INCLUSIV SEDIMENTELE

1.1. este că se impun măsuri specifice pentru a limita riscurile. S-a ajuns la această concluzie datorită:

- motivelor de îngrijorare cu privire la efectele asupra mediului acvatic local, ca o consecință a expunerii ocazionate de utilizarea în industria îngrășămintelor agricole (preparare). Pentru utilizarea în industria furajelor agricole (preparare) nu s-au identificat motive de îngrijorare imediate, dar nu se poate exclude un potențial risc la scară locală datorat faptului că este posibil ca pe plan regional să existe niveluri ridicate de concentrații de zinc de fond,
- motivelor de îngrijorare cu privire la organismele care trăiesc în sedimente, ca o consecință a expunerii pe plan local ocazionate de utilizarea în industria îngrășămintelor agricole (preparare), în industria furajelor agricole (preparare) și în industria chimică (prelucrare). Pentru o serie de scenarii de prelucrare nu s-au identificat motive de îngrijorare imediate, dar nu se poate exclude un potențial risc la scară locală datorat faptului că este posibil ca pe plan regional să existe niveluri ridicate de concentrații de zinc de fond;

1.2. este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare pentru toate scenariile locale, inclusiv în ceea ce privește toxicitatea secundară, cu excepția celor enumerate la punctul 1.1 de mai sus. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

ECOSISTEMUL TERESTRU

2.1. este că se impun măsuri specifice pentru a limita riscurile. S-a ajuns la această concluzie datorită:

- motivelor de îngrijorare cu privire la mediul terestru local, ca o consecință a expunerii ocazionale de utilizarea în industria chimică (prelucrare), în industria pesticidelor agricole (prelucrare) și în industria îngrășămintelor agricole (preparare);

2.2. este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare pentru toate scenariile locale, inclusiv în ceea ce privește toxicitatea secundară, cu excepția celor enumerate la punctul 2.1 de mai sus. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

MICROORGANISMELE DIN STAȚIILE DE TRATARE A APELOR UZATE

3.1. este că sunt necesare măsuri în vederea reducerii riscurilor. S-a ajuns la această concluzie din cauza:

- motivelor de îngrijorare cu privire la microorganismele din stațiile de tratare a apelor uzate, ca o consecință a expunerii ocazionale de utilizarea în industria chimică (prelucrare), în industria pesticidelor agricole (prelucrare) și în industria îngrășămintelor agricole (preparare);

3.2. este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare pentru toate scenariile locale, cu excepția celor enumerate la punctul 3.1 de mai sus. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

STRATEGIA DE REDUCERE A RISCURILOR

pentru MEDIU

Se recomandă:

- să se analizeze, în temeiul Directivei 2008/1/CE ⁽¹⁾ și al Directivei 2000/60/CE ⁽²⁾, dacă sunt necesare măsuri suplimentare de gestionare a riscurilor pentru alte surse de emisii de zinc decât cele aferente substanței produse sau importate (de exemplu, surse naturale, activități de minerit, poluare istorică și utilizarea altor compuși ai zincului), identificate în cadrul strategiei de reducere a riscurilor ca având o contribuție semnificativă la emisiile de zinc în mediul acvatic,
- pentru a facilita procedura de autorizare și de control prevăzută de Directiva 2008/1/CE, sulfatul de zinc ar trebui luat în calcul în cadrul activităților în curs de desfășurare pentru elaborarea unor orientări privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT).

PARTEA 3

NR. CAS: 7779-90-0

NR. EINECS: 231-944-3

Formulă structurală:	$\text{Zn}_3(\text{PO}_4)_2$
Denumire EINECS:	Bi(ortofosfat) de trizinc
Denumire IUPAC:	Bi(ortofosfat) de trizinc
Raportor:	Țările de Jos
Clasificare ⁽³⁾ :	N; R50-53

Evaluarea riscurilor se bazează pe practicile legate de ciclul de viață al substanței produse sau importate în Comunitatea Europeană, astfel cum sunt descrise în evaluarea riscurilor înaintată Comisiei de statul membru raportor. Evaluarea riscurilor s-a desfășurat în conformitate cu metodologia pentru metale aplicabilă în acel moment și cu documentul de orientare tehnică privind evaluarea riscurilor elaborat pentru facilitarea aplicării Regulamentului (CE) nr. 1488/94 cu privire la evaluarea riscurilor prezentate de substanțele existente.

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2008, p. 8.

⁽²⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

⁽³⁾ Clasificarea acestei substanțe este stabilită prin Directiva 2004/73/CE a Comisiei din 29 aprilie 2004 de efectuare a celei de-a douăzeci și noua adaptări la progresul tehnic a Directivei 67/548/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 152, 30.4.2004, p. 1, astfel cum a fost modificat prin JO L 216, 16.6.2004, p. 3).

Pe baza informațiilor disponibile, evaluarea riscurilor a stabilit că substanța în cauză este utilizată în Comunitatea Europeană în principal ca pigment anorganic anticoroziv activ în grunduri și vopsele în industria lacurilor și vopselelor, pentru protejarea substraturilor de metal împotriva coroziunii. Nu s-au evaluat utilizările ca nanomateriale.

EVALUAREA RISCURILOR

A. Sănătatea umană

Concluzia evaluării riscurilor pentru

LUCRĂTORI

este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

CONSUMATORI

este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

PERSOANELE EXPUSE INDIRECT PRIN CONTACT CU MEDIUL

este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

SĂNĂTATEA UMANĂ (proprietăți fizico-chimice)

este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

B. Mediu

Concluziile sunt doar pentru scenarii locale. Concluziile privind riscurile regionale pentru mediu, astfel cum sunt descrise în evaluarea zincului metalic (nr. Eines: 231-175-3) sunt de asemenea aplicabile.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

ATMOSFERĂ

este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau testări suplimentare, sau măsuri de reducere a riscurilor, în afară de cele care sunt puse deja în aplicare. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

- evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

ECOSISTEMUL ACVATIC, INCLUSIV SEDIMENTELE

1.1. este că sunt necesare măsuri specifice în vederea reducerii riscurilor. S-a ajuns la această concluzie din cauza:

- motivelor de îngrijorare cu privire la efectele asupra mediului acvatic local (inclusiv sedimentele), ca o consecință a expunerii ocazionate de utilizarea în industria vopselelor (preparare și prelucrare);

- 1.2. este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare pentru toate scenariile locale, inclusiv în ceea ce privește toxicitatea secundară, cu excepția celor enumerate la punctul 1.1 de mai sus. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

— evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

ECOSISTEMUL TERESTRU

- 2.1. este că sunt necesare măsuri specifice în vederea reducerii riscurilor. S-a ajuns la această concluzie din cauza:

— motivelor de îngrijorare cu privire la efectele asupra mediului terestru local, ca o consecință a expunerii ocazionale de utilizarea în industria vopselelor (preparare);

- 2.2. este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare pentru toate scenariile locale, inclusiv în ceea ce privește toxicitatea secundară, cu excepția celor enumerate la punctul 2.1 de mai sus. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

— evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

Concluzia evaluării riscurilor pentru

MICROORGANISMELE DIN STAȚIILE DE TRATARE A APELOR UZATE

- 3.1. este că sunt necesare măsuri în vederea limitării riscurilor. S-a ajuns la această concluzie din cauza:

— motivelor de îngrijorare cu privire la microorganismele din stațiile de tratare a apelor uzate, ca o consecință a expunerii ocazionale de utilizarea în industria vopselelor (preparare și prelucrare);

- 3.2. este că în prezent nu sunt necesare informații și/sau teste suplimentare sau măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele deja puse în aplicare, pentru toate scenariile locale, cu excepția celor enumerate la punctul 3.1 de mai sus. S-a ajuns la această concluzie deoarece:

— evaluarea riscurilor arată că nu se prevăd riscuri. Măsurile de reducere a riscurilor puse deja în aplicare sunt considerate suficiente.

STRATEGIA DE REDUCERE A RISCURILOR

pentru MEDIU

Se recomandă:

- să se analizeze, în temeiul Directivei 2008/1/CE ⁽¹⁾ și al Directivei 2000/60/CE ⁽²⁾, dacă sunt necesare măsuri suplimentare de gestionare a riscurilor pentru alte surse de emisii de zinc decât cele aferente substanței produse sau importate (de exemplu, surse naturale, activități de minerit, poluare istorică și utilizarea altor compuși ai zincului), identificate în cadrul strategiei de reducere a riscurilor ca având o contribuție semnificativă la emisiile de zinc în mediul acvatic,
- pentru a facilita procedura de autorizare și de control prevăzută de Directiva 2008/1/CE, bi(ortofosfatul) de trizinc ar trebui luat în calcul în cadrul activităților în curs de desfășurare pentru elaborarea unor orientări privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT).

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2008, p. 8.

⁽²⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

Comunicare a Comisiei cu privire la aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții

(2008/C 155/02)

Prezenta comunicare înlocuiește Comunicarea Comisiei cu privire la aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții (JO C 71, 11.3.2000, p. 14).

1. INTRODUCERE

1.1. Context

Prezenta comunicare reprezintă o actualizare a abordării Comisiei în legătură cu ajutoarele de stat acordate sub formă de garanții și are drept obiectiv să ofere statelor membre repere mai precise cu privire la principiile pe care Comisia intenționează să-și întemeieze interpretarea articolelor 87 și 88 și aplicarea acestora la garanțiile de stat. Aceste principii sunt enunțate în comunicarea Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE la ajutoarele de stat sub formă de garanții ⁽¹⁾. Din experiența dobândită prin aplicarea, încă din anul 2000, a prezentei comunicări, rezultă că politica adoptată de Comisie în acest domeniu ar trebui revizuită. În acest sens, Comisia dorește să reamintească, de exemplu, practica sa recentă, astfel cum rezultă din diferite decizii specifice ⁽²⁾, referitoare la necesitatea de a se efectua o evaluare individuală a riscului de pierderi legat de fiecare garanție în cadrul sistemelor de ajutor. Comisia intenționează să ia măsuri sporite pentru ca politica sa în acest domeniu să devină cât mai transparentă, astfel încât deciziile sale să fie previzibile și să se asigure un tratament egal. Comisia dorește, în special, să ofere întreprinderilor mici și mijlocii (denumite în continuare IMM-uri), precum și statelor membre, elemente „safe-harbour” sigure pentru stabilirea prealabilă, pentru fiecare companie și pe baza ratingului financiar al acesteia, a marjei minime ce ar trebui aplicată în cazul unei garanții de stat pentru ca garanția să nu fie considerată drept ajutor în sensul articolului 87, alineatul (1) din Tratat. În același mod, orice diferență negativă între valoarea primei aplicate și nivelul marjei ar putea fi considerată element de ajutor de stat.

1.2. Tipuri de garanții

În general, garanțiile sunt colaterale unui împrumut sau unei alte forme de obligație financiară pe care urmează să o obțină o persoană de la un creditor; acestea pot fi acordate ca garanții individuale sau în cadrul unor sisteme de garanții.

Cu toate acestea, pot exista forme variate de garanții, în funcție de temeiul juridic al acestora, de tipul tranzacției, durata garanției etc. Lista nu este exhaustivă, însă pot fi identificate următoarele tipuri de garanții:

- garanții generale, cu alte cuvinte garanții oferite întreprinderilor ca atare, spre deosebire de garanțiile aferente unei tranzacții anume, de exemplu un împrumut, o investiție în capitaluri proprii etc.,
- garanții acordate în cadrul unui instrument specific, spre deosebire de garanțiile legate de forma juridică a întreprinderii în sine,
- garanții acordate direct sau contragaranții acordate unui garant de prim nivel,
- garanții nelimitate, spre deosebire de garanțiile limitate ca valoare și/sau durată: de asemenea, Comisia consideră drept ajutor sub formă de garanție condițiile de finanțare mai avantajoase obținute de întreprinderi a căror formă de organizare juridică exclude falimentul sau alte proceduri de insolvență sau prevede o garanție de stat explicită ori acoperirea de către stat a pierderilor. Același lucru este valabil în ceea ce privește achiziția de către stat a unei participații într-o întreprindere, dacă se acceptă răspunderea nelimitată în loc de răspunderea limitată obișnuită,
- garanții ce au o sursă contractuală clară (cum ar fi contractele formale, scrisorile de sprijin) sau un alt temei legal, spre deosebire de garanțiile a căror formă este mai puțin vizibilă (cum ar fi scrisorile neatașate la contract, angajamentele verbale), eventual cu diferite niveluri de susținere oferite de garanția respectivă.

⁽¹⁾ JO C 71, 11.3.2000, p. 14.

⁽²⁾ De exemplu: Decizia 2003/706/CE a Comisiei din 23 aprilie 2003 privind sistemul de ajutoare pus în aplicare de către Germania denumit „Sisteme de garanții în Landul Brandenburg pentru ajutoarele de stat în anii 1991 și 1994”, Ajutorul de Stat C 45/98 (ex NN 45/97) (JO L 263, 14.10.2003, p. 1); decizia Comisiei din 16 decembrie 2003 privind sistemele de garanții pentru finanțarea sectorului naval — Germania (N 512/03) (JO C 62, 11.3.2004, p. 3); Decizia 2006/599/CE a Comisiei din 6 aprilie 2005 privind sistemele de ajutoare pe care Italia intenționează să le pună în aplicare pentru finanțarea sectorului naval (JO L 244, 7.9.2006, p. 17).

Îndeosebi în acest din urmă caz, lipsa unor documente juridice sau contabile adecvate are adeseori drept consecință o trasabilitate foarte scăzută. Acest fapt este valabil atât pentru beneficiar, cât și pentru stat sau pentru organismul public care oferă garanția și, prin urmare, pentru informațiile puse la dispoziția terților.

1.3. Structura și domeniul de aplicare al comunicării

În sensul prezentei comunicări:

- (a) „sistem de garanții” înseamnă orice instrument pe baza căruia se pot acorda garanții întreprinderilor care îndeplinesc anumite condiții legate de durată, valoare, tranzacție aferentă, tip sau mărime a întreprinderilor (IMM-uri), fără a fi necesare măsuri suplimentare de punere în aplicare;
- (b) „garanție individuală” înseamnă orice garanție acordată unei întreprinderi care nu este oferită pe baza unui sistem de garanții.

Secțiunile 3 și 4 din prezenta comunicare sunt concepute pentru a fi direct aplicabile garanțiilor legate de o operațiune financiară specifică, de exemplu creditul. Comisia consideră că, din cauza frecvenței acestora și a faptului că în general garanțiile pot fi cuantificate, acestea sunt cazurile în care este nevoie cel mai mult să se clasifice garanțiile drept ajutor de stat sau în altă categorie.

Întrucât în majoritatea cazurilor operațiunea acoperită de garanție este împrumutul, în comunicare se va face referire în continuare la principalul beneficiar al garanției drept „persoana creditată” și la organismul al cărui risc este diminuat prin garanția de stat drept „creditor”. De altfel, utilizarea acestor doi termeni specifici este menită să faciliteze înțelegerea raționamentului care stă la baza textului, având în vedere că se cunoaște pe scară largă principiul fundamental al unui împrumut. Cu toate acestea, nu se poate concluziona că secțiunile 3 și 4 sunt aplicabile numai garanțiilor aferente împrumuturilor. Ele se aplică tuturor garanțiilor atunci când are loc un transfer similar de risc cum ar fi o investiție sub formă de capital propriu, cu condiția de a se lua în considerare profilul riscului corespunzător (inclusiv eventuala lipsă de colateralizare).

Comunicarea se aplică tuturor sectoarelor economice, inclusiv în cazul agriculturii, al pescuitului și al transporturilor, fără a aduce atingere normelor specifice privind garanțiile din sectorul respectiv.

Prezenta comunicare nu se aplică garanțiilor pentru credite la export.

1.4. Alte tipuri de garanții

În cazul în care anumite forme de garanție (a se vedea punctul 1.2) implică un transfer de risc către garant și atunci când nu prezintă una sau mai multe din caracteristicile specifice menționate la punctul 1.3, de exemplu garanțiile de asigurare, se va face o analiză a fiecărui caz în parte, aplicându-se, dacă este necesar, secțiunile sau metodologiile descrise în prezenta comunicare.

1.5. Neutralitate

Prezenta comunicare se aplică fără a se aduce atingere articolului 295 din Tratat și, prin urmare, nu afectează normele statelor membre care reglementează regimul proprietății. Comisia are o poziție neutră în ceea ce privește proprietatea publică și privată.

În special, simplul fapt că dreptul de proprietate al unei întreprinderi se află în cea mai mare parte în proprietate publică nu este suficient în sine pentru a constitui o garanție de stat, cu condiția să nu existe elemente de garanție, explicate sau implicite.

2. APLICABILITATEA ARTICOLULUI 87 ALINEATUL (1)

2.1. Considerații generale

Articolul 87 alineatul (1) din Tratatul prevede că orice ajutor acordat de un stat membru sau din resursele de stat, indiferent de formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției de anumite bunuri, va fi considerat incompatibil cu piața comună, în măsura în care afectează comerțul dintre statele membre.

Aceste criterii generale se aplică, în mod egal, tuturor garanțiilor. În ceea ce privește celelalte forme de potențial ajutor, garanțiile acordate direct de către stat, și anume de către autoritățile centrale, regionale sau locale, precum și garanțiile acordate din resursele statului de către alte organisme publice, cum ar fi întreprinderile, și care sunt imputabile autorităților publice ⁽³⁾, pot constitui ajutoare de stat.

Pentru a se evita orice confuzie, este necesar să se clarifice noțiunea „resursele statului” în legătură cu garanțiile de stat. Beneficiul unei garanții de stat este acela că riscul asociat garanției este suportat de către stat. În mod normal, suportarea unui astfel de risc de către stat ar trebui să fie compensată printr-o primă corespunzătoare. Atunci când statul renunță în totalitate sau în parte la această primă, rezultatul este atât un beneficiu pentru întreprindere cât și o pierdere din resursele statului. Astfel, chiar dacă statul nu face nicio plată în legătură cu garanția, poate fi vorba de un ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratat. Ajutorul se acordă în momentul în care se oferă garanția și nu în momentul în care este invocată garanția sau când se efectuează plăți, în conformitate cu condițiile prevăzute în garanție. Prin urmare, doar în momentul în care se acordă garanția trebuie să se stabilească dacă o garanție constituie ajutor de stat sau nu și, în caz afirmativ, valoarea ajutorului de stat.

În acest context, Comisia subliniază că o analiză din perspectiva normelor privind ajutorul de stat nu constituie o decizie preliminară cu privire la compatibilitatea unei anumite măsuri cu alte prevederi ale tratatului.

2.2. Ajutor pentru persoana creditată

De regulă, beneficiarul ajutorului este persoana creditată. Așa cum se prevede la punctul 2.1, ar trebui ca, în mod normal, suportarea riscului să fie remunerată printr-o primă corespunzătoare. Atunci când nu este necesar ca persoana creditată să plătească prima sau plătește o primă redusă, aceasta obține un avantaj. În comparație cu situația în care nu există garanție, garanția de stat permite persoanei creditate să obțină condiții financiare mai bune pentru un împrumut decât cele care există, în mod normal, pe piețele financiare. De obicei, având avantajul unei garanții de stat, persoana creditată poate obține rate mai mici și/sau poate oferi un nivel mai redus de securitate. În unele cazuri, fără o garanție din partea statului, persoana creditată nu ar putea găsi o instituție financiară care să vrea să acorde împrumuturi în orice condiții. Astfel, garanțiile de stat pot facilita crearea de noi afaceri și pot permite unor întreprinderi să obțină bani pentru a desfășura activități noi. În același mod, o garanție de stat poate ajuta o firmă aflată în prag de faliment să rămână activă, în loc să fie eliminată de pe piață ori restructurată, ceea ce ar putea da naștere la denaturări ale concurenței.

2.3. Ajutor pentru creditor

2.3.1. Chiar dacă, de obicei, beneficiarul ajutorului este persoana creditată, nu se poate exclude faptul că, în anumite situații, inclusiv creditorul beneficiază în mod direct de pe urma ajutorului. În special, de exemplu, dacă o garanție de stat este acordată *ex post* în legătură cu un împrumut sau altă obligație financiară deja contractată, fără să se ajusteze condițiile împrumutului sau ale obligației financiare sau dacă se utilizează un împrumut garantat pentru rambursarea unui alt împrumut, negarantat, către aceeași instituție creditoare, se poate considera că este un ajutor pentru creditor, în măsura în care crește siguranța creditorilor. Atunci când garanția conține un ajutor pentru creditor, trebuie atrasă atenția asupra faptului că, în principiu, acest ajutor ar putea constitui un ajutor de exploatare.

2.3.2. Garanțiile diferă de alte măsuri de ajutor de stat, cum ar fi ajutoarele nerambursabile sau scutirea de la plata impozitelor, în sensul că, în cazul unei garanții, între stat și creditor se creează, de asemenea, o relație de natură juridică. Prin urmare, se vor analiza posibilele consecințe pentru terți ale ajutorului de stat acordat în mod ilegal. În cazul garanțiilor de stat pentru împrumuturi, chestiunea este de interes în special pentru instituțiile financiare creditoare. În cazul garanțiilor aferente obligațiunilor emise pentru obținerea unei finanțări pentru întreprinderi, sunt vizate instituțiile financiare care participă la emisiunea de obligațiuni. Întrebarea dacă ilegalitatea ajutorului afectează relațiile juridice dintre stat și terți reprezintă o chestiune ce trebuie analizată în temeiul legislației naționale. Există posibilitatea ca instanțele naționale să analizeze dacă legislația națională împiedică respectarea contractelor de garanție și Comisia consideră că, în cadrul evaluării, instanțele naționale ar trebui să ia în considerare aspectul privind încălcarea dreptului comunitar. În consecință, ca o măsură de precauție standard, creditorii ar putea fi interesați să verifice dacă au fost respectate normele comunitare referitoare la ajutorul de stat, ori de câte ori se acordă garanții. Ar trebui ca statul membru să fie în măsură să furnizeze un număr de cauză, emis de Comisie pentru un caz individual sau pentru un sistem și, eventual, o copie neconfidențială a deciziei Comisiei, împreună cu trimiterea din *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În ceea ce o privește, Comisia va depune toate eforturile pentru a pune la dispoziție, într-un mod transparent, informațiile referitoare la dosarele și la sistemele de ajutor pe care le-a aprobat.

⁽³⁾ A se vedea cauza C-482/99, *Franța/Comisia* (Stardust) [2002] Culegere, p. I-4397.

3. CONDIȚII CE EXCLUD EXISTENȚA AJUTORULUI

3.1. Considerații generale

În cazul în care o garanție individuală sau un sistem de garanții contractate de către stat nu aduce niciun avantaj unei întreprinderi, acestea nu constituie ajutor de stat.

În acest context, pentru a se stabili dacă se acordă un avantaj printr-o garanție sau un sistem de garanții, Curtea a confirmat prin hotărârile sale recente ⁽⁴⁾ că evaluarea pe care o face Comisia ar trebui să se bazeze pe principiul investitorului care operează într-o economie de piață (denumit în continuare „principiul investitorului din economia de piață”). Prin urmare, trebuie să se țină seama de posibilitățile efective ale unei întreprinderi beneficiare de a obține resurse financiare echivalente, recurgând la piața de capital. Nu se consideră a fi ajutor de stat situația în care o nouă sursă de finanțare este pusă la dispoziție, în condiții ce ar fi acceptabile pentru un operator privat, în condițiile normale ale unei economii de piață ⁽⁵⁾.

Pentru a se evalua mai bine dacă se respectă principiul investitorului din economia de piață în cazul unei măsuri privind o garanție, Comisia prevede în această secțiune o serie de condiții, suficiente pentru a se stabili absența ajutorului. Garanțiile individuale sunt prevăzute la punctul 3.2, cu o opțiune mai simplă pentru IMM-uri la punctul 3.3. Sistemele de garanții sunt prevăzute la punctul 3.4, o opțiune mai simplă pentru IMM-uri fiind prevăzută la punctul 3.5.

3.2. Garanții individuale

În ceea ce privește garanția de stat individuală, Comisia consideră că respectarea tuturor condițiilor prevăzute mai jos, este suficientă pentru a se exclude existența unui ajutor de stat.

(a) Persoana creditată nu se află în dificultate financiară.

Pentru a se stabili dacă persoana creditată trebuie considerată a fi în dificultate financiară, se va face trimitere la definiția prevăzută de liniile comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate ⁽⁶⁾. În sensul prezentei comunicări, IMM-urile care au mai puțin de trei ani de la înființare nu sunt considerate a fi în dificultate financiară în perioada respectivă.

(b) Gradul de acoperire oferită de garanție poate fi determinat în mod corespunzător în momentul acordării garanției. Aceasta înseamnă că garanția trebuie să fie legată de o tranzacție financiară specifică, de o sumă maximă fixată și o durată limitată.

(c) Garanția nu acoperă mai mult de 80 % din creditul neachitat sau din altă obligație financiară; această limită nu se aplică în cazul garanțiilor care acoperă titlurile de creanță ⁽⁷⁾.

Comisia consideră că, în cazul în care o obligație financiară este acoperită în întregime de o garanție de stat, creditorul nu este suficient stimulat să evalueze corespunzător, să asigure și să reducă la minim riscul ce poate rezulta din operațiunea de creditare și, mai ales, să evalueze corespunzător gradul de solvabilitate a debitorului. De asemenea, se poate întâmpla ca garantul — statul — să nu evalueze riscul asumat, din lipsă de mijloace. Lipsa unui stimulent pentru reducerea la minim a riscului nerambursării creditului ar putea încuraja creditorii să încheie contracte cu un risc comercial mai mare decât ar fi normal și, în acest fel, ar putea spori numărul de garanții cu un grad ridicat de risc din portofoliul statului.

⁽⁴⁾ A se vedea Cauza C-482/99, menționate la nota de subsol 3.

⁽⁵⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei privind aplicarea articolelor 92 și 93 din tratatul CE participațiilor publice (Buletinul Comunităților Europene nr. 9-1984); Cauzele conexe 296/82 și 318/82 *Netherlands și Leeuwarder Papierwarenfabriek BV/Comisia* [1985] Culegere 809, punctul 17; Comunicarea Comisiei privind aplicarea articolelor 92 și 93 din Tratatul CE și a articolului 61 din Acordul SEE ajutoarelor de stat în sectorul aviației (JO C 350, 10.12.1994, p. 5), punctele 25 și 26.

⁽⁶⁾ JO C 244, 1.10.2004, p. 2.

⁽⁷⁾ Pentru definiția „titlurilor de creanță”, a se vedea articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 390, 31.12.2004, p. 38). Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2008/22/CE (JO L 76, 19.3.2008, p. 50).

Limita de 80 % nu se aplică unei garanții publice acordate pentru a finanța o companie al cărei unic obiect de activitate îl reprezintă serviciul de interes economic general (SIEG) ⁽⁸⁾ pentru care a fost mandatată și, de asemenea, atunci când garanția a fost acordată de către autoritatea publică ce i-a încredințat desfășurarea activității de interes economic general. Limita de 80 % se aplică în cazul în care compania respectivă furnizează alte servicii de interes economic general sau alte activități economice.

Pentru a exista certitudinea că creditorul își asumă efectiv o parte din risc, se va acorda atenția cuvenită următoarelor două aspecte:

- atunci când valoarea creditului sau a obligației financiare scade în timp, de exemplu pentru că a început rambursarea creditului, suma garantată trebuie să scadă în mod proporțional, astfel încât, în orice moment, garanția să nu acopere mai mult de 80 % din creditul datorat sau din obligația financiară datorată,
- pierderile trebuie să fie suportate proporțional și în același mod de către creditor și de către garant. În același mod, valoarea netă a creanțelor recuperate (adică veniturile din care se scad costurile pentru tratarea creanțelor), provenite din executarea creanței pe baza garanțiilor aduse de creditor, trebuie să reducă în mod proporțional pierderile suportate de creditor și de garant. Garanțiile pentru primele pierderi, care prevăd că pierderile sunt suportate mai întâi de către garant și numai ulterior de către creditor, vor fi considerate ca susceptibile de a include un ajutor de stat.

În cazul în care un stat membru dorește să acorde o garanție care depășește pragul de 80 % și susține că aceasta nu constituie ajutor de stat, statul membru trebuie să-și motiveze în mod corespunzător intenția, de exemplu pe baza modului în care a fost stabilită tranzacția în ansamblu și să notifice Comisia în acest sens, pentru ca garanția să fie evaluată în mod corespunzător în sensul în care operațiunea are sau nu un caracter de ajutor de stat.

(d) Pentru garanție se achită prețul corespunzător prețului pieței.

Așa cum se prevede la punctul 2.1, ar trebui ca, în mod normal, suportarea riscului să fie remunerată printr-o primă corespunzătoare aferentă sumei garantate sau contragarantate. Atunci când prețul plătit pentru garanție este cel puțin la fel de mare ca și prima corespunzătoare de referință a garanției oferite pe piețele financiare, garanția nu conține un ajutor.

În cazul în care pe piețele financiare nu există o primă corespunzătoare de referință a garanției, costul financiar total al creditului garantat, care include rata dobânzii la credit și prima garanției, trebuie comparat cu prețul de piață al unui credit similar, negarantat.

În ambele cazuri, pentru a se stabili prețul de piață corespunzător, se vor lua în considerare caracteristicile garanției și ale creditului aferent. Acestea includ: valoarea și durata tranzacției, garanția oferită de către persoana creditată, precum și antecedente care influențează evaluarea ratei de recuperare; probabilitatea ca debitorul să înceteze plata creditului din cauza situației financiare în care se află, a sectorului de activitate din care face parte și a perspectivelor sale, precum și a altor condiții economice. Această analiză ar trebui să permită în primul rând clasificarea persoanei creditate, pe baza unui rating al riscului. Ratingul poate fi efectuat de o agenție de rating recunoscută pe plan internațional sau, dacă se poate, pe baza ratingului intern utilizat de banca creditoare. Comisia subliniază legătura dintre rating și rata neplății, efectuată de instituții financiare internaționale ale căror rapoarte sunt date publicității ⁽⁹⁾. Pentru a se evalua dacă prima este în conformitate cu prețurile pieței, statul membru poate compara prețurile achitate de întreprinderile cu un rating similar pe piață.

Prin urmare, Comisia nu va accepta să se stabilească la o rată unică prima de garanție, rată considerată a corespunde unei norme a sectorului industrial în ansamblu.

⁽⁸⁾ Serviciul de interes economic general trebuie să fie conform cu normele comunitare, cum ar fi Decizia 2005/842/CE a Comisiei din 28 noiembrie 2005 privind aplicarea articolului 86 alineatul (2) din Tratatul CE la ajutorul de stat sub forma compensației pentru obligația de serviciu public, acordat anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general (JO L 312, 29.11.2005, p. 67) și cadrul comunitar pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public (JO C 297, 29.11.2005, p. 4).

⁽⁹⁾ De exemplu, tabelul 1 privind ratingurile agențiilor de credit, ce poate fi găsit în documentul de lucru nr. 207 al Băncii Reglementelor Internaționale, disponibil la următoarea adresă: <http://www.bis.org/publ/work207.pdf>

3.3. Evaluarea garanțiilor individuale pentru IMM-uri

În mod excepțional, în cazul în care persoana creditată este o întreprindere mică sau mijlocie (IMM) ⁽¹⁰⁾, Comisia poate accepta, prin derogare de la punctul 3.2 litera (d), o evaluare mai simplă prin care să se stabilească dacă garanția aferentă creditului constituie sau nu ajutor de stat. În acest caz, cu condiția respectării tuturor celorlalte condiții enunțate la punctul 3.2 literele (a), (b) și (c), se poate considera că o garanție de stat nu constituie ajutor dacă se aplică prima anuală minimă [„prima safe-harbour” ⁽¹¹⁾] stabilită în tabelul de mai jos, în funcție de suma efectiv garantată de stat, pe baza ratingului acordat persoanei creditate ⁽¹²⁾:

Calitatea creditului	Standard & Poor's	Fitch	Moody's	Prima anuală safe-harbour
Calitate maximă	AAA	AAA	Aaa	0,4 %
Capacitate foarte mare de plată	AA +	AA +	Aa 1	0,4 %
	AA	AA	Aa 2	
	AA –	AA –	Aa 3	
Capacitate mare de plată	A +	A +	A 1	0,55 %
	A	A	A 2	
	A –	A –	A 3	
Capacitate corespunzătoare de plată	BBB +	BBB +	Baa 1	0,8 %
	BBB	BBB	Baa 2	
	BBB –	BBB –	Baa 3	
Capacitate de plată vulnerabilă la condiții adverse	BB +	BB +	Ba 1	2,0 %
	BB	BB	Ba 2	
	BB –	BB –	Ba 3	
Capacitatea de plată poate fi grav afectată de condiții adverse	B +	B +	B 1	3,8 %
	B	B	B 2	6,3 %
	B –	B –	B 3	
Capacitatea de plată depinde de existența unor condiții favorabile durabile	CCC +	CCC +	Caa 1	Nu se poate acorda primă anuală safe-harbour
	CCC	CCC	Caa 2	
	CCC –	CCC –	Caa 3	
	CC	CC		
Incapacitate de plată sau în pragul incapacității de plată	SD	DDD	Ca	Nu se poate acorda primă anuală safe-harbour
	D	DD	C	
		D		

⁽¹⁰⁾ IMM-urile sunt întreprinderile mici și mijlocii, astfel cum sunt definite în anexa I la Regulamentului (CE) nr. 70/2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii (JO L 10, 13.1.2001, p. 33). Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1976/2006 (JO L 368, 23.12.2006, p. 85).

⁽¹¹⁾ Primele *safe-harbour* sunt stabilite în conformitate cu marjele calculate pentru credite acordate întreprinderilor cu rating similar, în Comunicarea Comisiei privind revizuirea metodei de calcul a ratei de referință și a ratelor de scont (JO C 14, 19.1.2008, p. 6). Ca urmare a studiului comandat de Comisie pe această temă: (http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/studies_reports/full_report.pdf — a se vedea paginile 23 și 156-159 din studiu), s-a luat în considerare o reducere generală de 20 de puncte de bază. Această reducere corespunde diferenței de marjă pentru un risc similar dintre credit și garanție, astfel încât să se țină seama de costurile suplimentare legate în mod expres de credite.

⁽¹²⁾ Tabelul se referă la clasele de rating folosite de Standard & Poor's, Fitch și Moody's, care reprezintă agențiile de rating utilizate cel mai frecvent de sectorul bancar ca reper pentru propriul sistem de rating, după cum se descrie la punctul 3.2 litera (d). Cu toate acestea, nu este necesar să se obțină ratingurile de la aceste agenții de rating. Sunt acceptate, de asemenea, sistemele de rating naționale ori sistemele de rating utilizate de bănci pentru a reflecta gradul de neplată, cu condiția de a furniza indicele probabilității anuale de neplată, întrucât companiile sunt clasificate de agențiile de rating pe baza acestei cifre. În cadrul altor sisteme ar trebui să existe o clasificare similară, prin aplicarea acestei chei de clasificare.

Primele safe-harbour se aplică la cuantumul efectiv garantat sau contragarantat de stat la începutul fiecărui an. Vor fi considerate drept un minimum ce trebuie aplicat companiei al cărei calificativ de credit este cel puțin egal cu cele prezentate în tabel ⁽¹³⁾.

În cazul unei prime unice plătită imediat, se consideră că garanția pentru împrumut nu reprezintă un ajutor dacă este cel puțin egală cu valoarea curentă a primelor de garanție viitoare indicate mai sus, rata de actualizare utilizată fiind rata de referință corespunzătoare ⁽¹⁴⁾.

După cum rezultă din tabelul de mai sus, companiile cu un calificativ ce corespunde poziției CCC/Caa sau mai slab nu pot beneficia de această metodologie simplificată.

În cazul IMM-urilor care nu au mai solicitat credite sau cu un rating ce are la bază evaluarea bilanțului, cum ar fi companiile cu un obiectiv specific de activitate sau companiile noi, prima safe-harbour este stabilită la 3,8 %, însă aceasta nu poate fi mai mică decât prima care s-ar aplica în cazul companiei-mamă/companiilor-mamă.

Aceste marje pot fi revizuite periodic pentru a se ține seama de situația pieței.

3.4. Sisteme de garanții

În ceea ce privește sistemele de garanții de stat, Comisia consideră că îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute în cele ce urmează exclude prezența ajutorului de stat:

- (a) sistemul nu este accesibil persoanelor creditate, aflate în dificultate financiară [a se vedea detaliile de la punctul 3.2 litera (a)];
- (b) gradul de acoperire oferită de garanție poate fi determinat în mod corespunzător în momentul acordării garanției. Aceasta înseamnă că garanțiile trebuie să fie legate de operațiuni financiare specifice, să aibă o sumă maximă stabilită și o durată limitată;
- (c) garanțiile nu acoperă mai mult de 80 % din fiecare credit datorat sau obligație financiară datorată [a se vedea detaliile și excepțiile de la punctul 3.2 litera (c)];
- (d) condițiile prevăzute de sistemele de garanții se bazează pe evaluarea realistă a riscului, astfel încât, după toate probabilitățile, primele plătite de beneficiari asigură autofinanțarea. Comisia consideră că autofinanțarea sistemului și luarea corespunzătoare în considerare a riscului sunt indicatori care arată că primele de garanție prevăzute în cadrul sistemului sunt conforme cu prețurile pieței.

Aceasta presupune o evaluare a riscului pentru fiecare garanție nouă, pe baza tuturor factorilor relevanți (calitatea persoanei creditate, garanțiile oferite de aceasta, durata garanției etc.). Pe baza acestei analize de risc trebuie definite clasele de risc ⁽¹⁵⁾, iar garanția va fi încadrată într-o clasă de risc și se va retrage prima de garanție corespunzătoare din valoarea garantată sau contragarantată;

- (e) pentru a avea o evaluare corectă și progresivă a autofinanțării în cadrul sistemului, se va reexamina cel puțin o dată pe an dacă nivelul primelor este adecvat, pe baza ratei efective de pierderi în cadrul sistemului pe o perioadă de timp rezonabilă, iar primele vor fi ajustate în consecință, atunci când există riscul ca sistemul să nu se mai poată autofinanța. Ajustarea se poate face pentru toate garanțiile emise ori viitoare sau numai pentru acestea din urmă;
- (f) pentru a fi considerate conforme cu prețurile pieței, primele trebuie să acopere riscurile normale ce rezultă din acordarea garanției, costurile administrative ale sistemului, precum și finanțarea anuală a unui capital adecvat, chiar dacă acesta nu este constituit sau este constituit doar parțial.

În ceea ce privește costurile administrative, acestea ar trebui să includă cel puțin evaluarea inițială a riscului, precum și costurile de monitorizare și de gestionare a riscului legate de acordarea și administrarea garanțiilor.

⁽¹³⁾ De exemplu, o companie căreia banca îi acordă un rating de credit ce corespunde poziției BBB-/Baa3 ar trebui să plătească o primă anuală de garanție de cel puțin 0,8 % în raport cu suma efectiv garantată de către stat la începutul fiecărui an.

⁽¹⁴⁾ Conform comunicării menționată la nota de subsol 11 în care se prevede: „Rata de referință urmează a se utiliza, de asemenea, ca rată de actualizare, pentru calcularea valorilor actualizate. În acest scop se va utiliza, în principiu, rata de bază majorată cu o marjă fixă de 100 de puncte de bază” (p. 4).

⁽¹⁵⁾ Pentru informații suplimentare, a se vedea nota de subsol 12.

În ceea ce privește finanțarea capitalului, Comisia notează că garanții obișnuiți sunt supuși reglementărilor referitoare la adecvarea capitalului și că, potrivit acestora, garanții sunt obligați să constituie un capital propriu pentru a nu intra în faliment atunci când apar variații ale pierderilor anuale aferente garanțiilor. În mod normal, sistemele garanțiilor de stat nu sunt supuse acestor norme și, prin urmare, nu trebuie să constituie astfel de rezerve. Cu alte cuvinte, de fiecare dată când pierderile provenite din garanții depășesc veniturile din primele de garanție, deficitul este acoperit pur și simplu din bugetul de stat. Garanția de stat oferă sistemului o situație mai favorabilă decât un garant obișnuit. Pentru a evita această discrepanță și pentru a acorda statului o compensație pentru riscul asumat, Comisia consideră că primele de garanție trebuie să acopere o compensare la un nivel adecvat al capitalului.

Comisia consideră că acest capital trebuie să corespundă cu 8 % ⁽¹⁶⁾ din garanțiile datorate. Pentru garanții acordate întreprinderilor cu ratinguri AAA/AA- (Aaa/Aa3), valoarea capitalului care trebuie finanțat poate fi redusă la 2 % din garanțiile datorate; Între timp, în ceea ce privește garanțiile acordate întreprinderilor cu ratinguri A+/A- (A1/A3), valoarea capitalului care trebuie finanțat poate fi redusă la 4 % din garanțiile datorate.

Finanțarea normală a acestui capital include o primă de risc, ce poate fi sporită printr-o rată a dobânzii liberă de risc.

Prima de risc trebuie plătită statului, în funcție de suma adecvată a capitalului, în orice situație. Bazându-se pe practica sa, Comisia consideră că o primă de risc normală aferentă capitalului investit se ridică la cel puțin 400 de puncte de bază și o că astfel de primă de risc ar trebui inclusă în prima de garanție care va fi plătită de beneficiari ⁽¹⁷⁾.

În cazul în care, așa cum se întâmplă cu majoritatea sistemelor de garanții de stat, capitalul nu este vărsat sistemului de garanții și, prin urmare, nu există o contribuție în numerar din partea statului, rata dobânzii liberă de risc nu trebuie luată în considerare. Alternativ, atunci când capitalul aferent este alocat efectiv de către stat, acesta din urmă trebuie să suporte costurile aferente creditului, iar sistemul obține avantaje din acest influx de numerar, eventual prin investirea acestuia. Prin urmare, rata dobânzii liberă de risc trebuie plătită statului în funcție de suma vărsată. În plus, această sumă ar trebui plătită din veniturile sistemului și nu trebuie să influențeze neapărat primele de garanție ⁽¹⁸⁾. În opinia Comisiei, profitul adus de obligațiunea de stat pe 10 ani poate fi utilizat ca substitut corespunzător al ratei fără risc, considerat drept o rentabilitate normală a capitalului;

- (g) pentru a asigura transparența, sistemul trebuie să prevadă condițiile în care se vor acorda garanțiile viitoare, cum ar fi eligibilitatea companiilor din punct de vedere al ratingului și, acolo unde se aplică, sectorul și dimensiunea, cuantumul maxim și durata garanțiilor.

3.5. Evaluarea sistemelor de garanții pentru IMM-uri

Având în vedere situația specială a IMM-urilor și pentru a le facilita accesul la finanțare, în special prin utilizarea sistemelor de garanții, există două posibilități specifice pentru astfel de companii:

- folosirea primelor safe-harbour astfel cum sunt definite în cazul garanțiilor individuale pentru IMM-uri,
- evaluarea sistemelor de garanții, astfel încât să fie posibilă aplicarea unei singure prime și evitarea ratin-
gurilor individuale ale IMM-urilor beneficiare.

⁽¹⁶⁾ Potrivit adecvării capitalului prevăzute la articolul 75 la Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 cu privire la inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (JO L 177, 30.6.2006, p. 1) a se citi în coroborare cu anexa VI (punctul 41 și urm.).

⁽¹⁷⁾ Pentru o garanție de 100, acordată unei companii cu rating BBB, rezervele ce trebuie constituite se ridică la 8. Aplicând 400 puncte de bază (sau 4 %) la această sumă, rezultă costuri anuale de capital de $8 \% \times 4 \% = 0,32 \%$ din suma garantată, ceea ce va modifica prețul garanției în mod corespunzător. Dacă rata anuală a nerambursării pe care sistemul o anticipează în cazul acestei companii este, de exemplu, de 0,35 %, iar costurile administrative anuale sunt estimate la 0,1 %, prețul garanției considerate ca nefiind ajutor va fi de 0,77 % pe an.

⁽¹⁸⁾ În acest caz, cu condiția ca rata liberă de risc să fie de 5 %, costul anual al rezervelor ce trebuie constituite va fi, pentru aceeași garanție de 100 și rezerve de 8 ce urmează a fi constituite, de $8 \% \times (4 \% + 5 \%) = 0,72 \%$ din suma garantată. În aceleași condiții (rata nerambursării de 0,35 % și costuri administrative de 0,1 %), prețul garanției ar fi 0,77 % pe an, iar sistemul ar trebui să plătească statului încă 0,4 %.

Condițiile de utilizare a ambelor reguli sunt definite după cum urmează:

Utilizarea primelor safe-harbour în cadrul sistemelor de garanții pentru IMM-uri

De asemenea, în conformitate cu propunerile de simplificare referitoare la garanțiile individuale, sistemele de garanții pentru IMM-uri pot fi considerate în principiu ca fiind autofinanțatoare, fără să constituie ajutor de stat, dacă se li aplică primele minime safe-harbour stabilite la punctul 3.3, pe baza ratingului obținut de întreprindere ⁽¹⁹⁾. Cu toate acestea, trebuie îndeplinite, de asemenea, celelalte condiții stabilite la punctul 3.4 literele (a), (b) și (c), precum și cele de la punctul 3.4 litera (g), în plus, condițiile stabilite la punctele 3.4 literele (d), (e) și (f) vor fi considerate îndeplinite prin utilizarea primelor anuale minime menționate la punctul 3.3.

Utilizarea primelor unice în cadrul sistemelor de garanții pentru IMM-uri

Comisia este conștientă că efectuarea unei analize de risc individuale pentru fiecare persoană creditată este un proces costisitor, fiind posibil ca evaluarea să nu fie oportună atunci când sistemul acoperă un număr mare de împrumuturi mici și pentru care este necesar un instrument de cumulare a riscului.

În consecință, atunci când sistemele se referă numai la garanții pentru IMM-uri, iar suma garantată nu depășește 2,5 milioane EUR per companie în acel sistem, Comisia poate accepta, prin derogare de la punctul 3.4 litera (d), o primă anuală unică a garanției pentru toți debitorii. Cu toate acestea, pentru ca garanțiile acordate printr-un astfel de sistem să nu fie considerate drept ajutor de stat, sistemul trebuie să se autofinanțeze în continuare și trebuie îndeplinite toate celelalte condiții de la punctul 3.4 literele (a), (b) și (c), precum și 3.4 literele (e), (f) și (g).

3.6. Clasificarea ca ajutor de stat nu este un proces automat

Nerespectarea uneia dintre condițiile enunțate la punctele 3.2-3.5 nu înseamnă că garanția sau sistemul de garanții este considerat în mod automat drept ajutor de stat. În cazul în care se pune sub semnul întrebării dacă o garanție avută în vedere sau un sistem de garanții constituie ajutor de stat, proiectul trebuie transmis Comisiei.

4. GARANȚII CARE CONȚIN UN ELEMENT DE AJUTOR DE STAT

4.1. Considerații generale

În cazul în care garanțiile individuale sau sistemele de garanții nu respectă principiul investitorului din economia de piață, se consideră că acestea implică un ajutor de stat. Prin urmare, este nevoie să se cuantifice elementul de ajutor, pentru a se verifica dacă ajutorul poate fi compatibil în temeiul unei derogări exprese privind ajutoarele de stat. Ca o chestiune de principiu, elementul de ajutor de stat este considerat a fi diferența dintre prețul corespunzător de piață al garanției oferit individual sau prin sistem, și prețul plătit efectiv pentru această măsură.

Echivalentul subvenției totale se obține prin însumarea echivalențelor anuale ai subvenției în numerar actualizate prin aplicarea ratei de referință.

La calcularea elementului de ajutor dintr-o garanție, Comisia va acorda o atenție deosebită următoarelor elemente:

- (a) dacă în cazul garanțiilor individuale persoana creditată se află în dificultate financiară. Dacă în cazul sistemelor de garanții, criteriile de eligibilitate ale sistemului prevăd excluderea unor asemenea întreprinderi [a se vedea detaliile de la punctul 3.2 litera (a)].

Comisia subliniază că pentru companiile aflate în dificultate, un garant de pe piață, dacă există, ar percepe o primă substanțială la momentul acordării garanției, dat fiind riscul incapacității de plată. În cazul în care probabilitatea ca persoana creditată nu mai poate achita împrumutul devine extrem de ridicată, nu există o rată a pieței, iar în situații excepționale elementul de ajutor de stat din garanție se poate dovedi la fel de ridicat ca și suma acoperită practic de garanție;

⁽¹⁹⁾ Aceasta include prevederea ca, în cazul IMM-urilor care nu au mai solicitat credite sau cu un rating bazat pe evaluarea bilanțului, cum ar fi companiile cu un obiectiv specific de activitate sau companiile noi, prima safe-harbour să fie stabilită la 3,8 %, însă în nicio situație nu poate fi mai mică decât prima care s-ar aplica în cazul companiilor-mamă.

- (b) dacă se poate stabili în mod corespunzător gradul de acoperire al fiecărei garanții atunci când este acordată.

Aceasta înseamnă că garanția trebuie să fie legată de o operațiune financiară specifică, să aibă o sumă maximă fixată și o durată limitată. În această privință, Comisia consideră că, în principiu, garanțiile nelimitate sunt incompatibile cu articolul 87 din Tratat;

- (c) dacă garanția acoperă mai mult de 80 % din creditul datorat sau din altă obligație financiară [a se vedea detaliile și excepțiile de la punctul 3.2 litera (c)].

Pentru a-l stimula pe creditor să evalueze corect, să asigure și să reducă la minim riscul generat de operațiunea de creditare și, mai ales, să evalueze corect solvabilitatea persoanei creditate, Comisia consideră că un procent de cel puțin 20 %, neacoperit de garanția de stat, ar trebui suportat de creditor ⁽²⁰⁾, astfel încât acesta să asigure în mod corespunzător creditele acordate și să reducă la minim riscul asociat operațiunii. Prin urmare, de regulă Comisia va examina mai amănunțit orice garanție sau sistem de garanții ce acoperă în întregime (sau aproape în întregime) o operațiune financiară, cu excepția cazului în care statul membru o poate justifica în mod corespunzător, de exemplu prin natura specifică a operațiunii;

- (d) dacă au fost luate în considerare caracteristicile garanției și ale împrumutului (sau altă obligație financiară) la stabilirea primei de piață a garanției pe baza căreia se calculează elementul de ajutor, prin compararea sa cu prima efectiv plătită [a se vedea detaliile de la punctul 3.2 litera (d)].

4.2. Elementul de ajutor din garanțiile individuale

În ceea ce privește garanția individuală, echivalentul-subvenție, sub formă de numerar, al garanției se calculează ca diferența dintre prețul de piață al garanției și prețul plătit efectiv.

În cazul în care piața nu oferă garanții pentru acel tip de operațiune, nu există un preț de piață pentru garanție. În acest caz, elementul de ajutor se calculează în același mod ca echivalentul-subvenție al creditului în condiții preferențiale, și anume ca diferența dintre rata dobânzii de pe piață pe care compania ar fi suportat-o în absența garanției și rata dobânzii obținută în temeiul garanției de stat, după calcularea primelor plătite. În cazul în care nu există o rată de piață a dobânzii, iar statul membru dorește să utilizeze, ca substitut, rata de referință, Comisia subliniază că, pentru calcularea intensității ajutorului unei garanții individuale, sunt aplicabile condițiile enunțate în comunicarea cu privire la ratele de referință ⁽²¹⁾. Aceasta înseamnă că trebuie să se acorde atenție sumelor adăugate la rata de bază, pentru a se lua în considerare profilul de risc asociat operațiunii acoperite, întreprinderea garantată și garanțiile colaterale oferite.

4.3. Elementul de ajutor din garanțiile individuale pentru IMM-uri

În cazul IMM-urilor se poate aplica, de asemenea, sistemul de evaluare simplificată de la punctul 3.3. În acest caz, dacă prima pentru o anumită garanție nu corespunde valorii fixate ca valoare minimă pentru clasa de risc respectivă, diferența dintre acest nivel minim și prima percepută va fi considerată drept ajutor. În cazul în care durata garanției depășește un an, deficitele anuale se actualizează pe baza ratei de referință relevante ⁽²²⁾.

Comisia nu acceptă abaterea de la aceste reglementări decât în cazurile în care statul membru respectiv prezintă dovezi clare și bine întemeiate. Însă, chiar și în astfel de cazuri, se va adopta o abordare bazată pe risc.

4.4. Elementul de ajutor din sistemele de garanții

În cazul sistemelor de garanții, echivalentul-subvenție în lichidități al fiecărei garanții din sistem reprezintă diferența dintre prima percepută efectiv (dacă există) și prima care ar fi trebuit percepută într-un sistem similar, fără ajutor de stat, stabilită conform condițiilor de la punctul 3.4. În consecință, primele teoretice menționate, pe baza cărora se calculează elementul de ajutor, trebuie să acopere riscurile normale asociate

⁽²⁰⁾ Aceasta se bazează pe presupunerea că întreprinderea oferă același nivel de siguranță atât statului, cât și instituției creditoare.

⁽²¹⁾ A se vedea Comunicarea menționată la nota de subsol 11.

⁽²²⁾ Pentru informații suplimentare, a se vedea nota de subsol 14.

garanției, precum și costurile administrative și de capital ⁽²³⁾. Prin acest mod de calculare a echivalentului-subvenție se asigură că, pe termen mediu și lung, ajutorul total acordat în cadrul sistemului de garanții este egal cu finanțarea alocată de către autoritățile publice pentru acoperirea deficitului din sistemul de garanții.

Întrucât, în cazul sistemelor de garanții de stat, se poate întâmpla să nu fie cunoscute, la data la care se evaluează sistemul, caracteristicile fiecărui caz individual, elementul de ajutor trebuie evaluat în funcție de prevederile sistemului.

Elementele de ajutor din sistemele de garanții pot fi calculate, de asemenea, prin metodologii deja acceptate de Comisie, în urma notificării lor în temeiul unui regulament adoptat de Comisie în domeniul ajutoarelor de stat, cum ar fi Regulamentul (CE) nr. 1628/2006 al Comisiei din 24 octombrie 2006 de aplicare a articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor naționale pentru investiții regionale ⁽²⁴⁾, ori Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 din 15 decembrie 2006 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat la ajutorul de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii care își desfășoară activitatea în domeniul producției de produse agricole și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 70/2001 ⁽²⁵⁾, cu condiția ca metodologia aprobată să se refere explicit la tipul de garanții și la tipul operațiunii aferente.

Comisia nu acceptă abaterea de la aceste reglementări decât în cazurile în care statul membru respectiv prezintă dovezi clare și bine întemeiate. Însă, chiar și în astfel de cazuri, se va adopta o abordare bazată pe risc.

4.5. Elementul de ajutor din sistemele de garanții pentru IMM-uri

Cele două instrumente de simplificare subliniate la punctul 3.5 și care fac referire la sistemele de garanții pentru IMM-uri pot fi folosite și pentru calcularea ajutorului. Condițiile de utilizare a ambelor reguli sunt definite după cum urmează:

Utilizarea primelor safe-harbour în cadrul sistemelor de garanții pentru IMM-uri

În cazul IMM-urilor se poate aplica, de asemenea, sistemul de evaluare simplificată de la punctul 3.5 menționat anterior. În acest caz, dacă prima pentru o anumită categorie dintr-un sistem de garanții nu corespunde valorii stabilite ca fiind valoarea minimă pentru clasa de risc respectivă ⁽²⁶⁾, diferența dintre nivelul minim și prima percepută va fi considerată drept ajutor ⁽²⁷⁾. În cazul în care durata garanției depășește un an, deficitele anuale se actualizează pe baza ratei de referință ⁽²⁸⁾.

Utilizarea primelor unice în cadrul sistemelor de garanții pentru IMM-uri

Având în vedere că denaturarea concurenței ce ar putea fi cauzată de ajutorul de stat acordat în cadrul unui sistem de garanții pentru IMM-uri este mai limitată, Comisia consideră că, atunci când sistemul de ajutor prevede exclusiv garanții pentru IMM-uri, iar suma garantată nu depășește 2,5 milioane EUR pentru fiecare companie din sistemul dat, Comisia poate accepta, prin derogare de la punctul 4.4, o evaluare a intensității ajutorului de stat în cadrul sistemului ca atare, fără să mai fie necesară o evaluare pentru fiecare garanție individuală sau clasă de risc din sistem ⁽²⁹⁾.

⁽²³⁾ Acest calcul poate fi rezumat, pentru fiecare clasă de risc, ca diferența dintre (a) suma datorată și garantată, înmulțită cu factorul de risc al clasei de risc („riscul” fiind probabilitatea nerambursării după includerea costurilor administrative și de capital) ce reprezintă prima de pe piață; și (b) orice primă plătită, adică (suma garantată × riscul) – prima plătită.

⁽²⁴⁾ JO L 302, 1.11.2006, p. 29.

⁽²⁵⁾ JO L 358, 16.12.2006, p. 3.

⁽²⁶⁾ Aceasta include posibilitatea ca, în cazul IMM-urilor care nu au mai solicitat credite sau cu un rating bazat pe evaluarea bilanțului, prima safe-harbour să fie stabilită la 3,8 %, însă în nicio situație nu poate fi mai mică decât prima care s-ar aplica în cazul companiei-mamă/companiilor-mamă.

⁽²⁷⁾ Acest calcul poate fi rezumat, pentru fiecare clasă de risc, ca suma datorată și garantată, înmulțită cu diferența dintre (a) procentul primei safe-harbour din clasa de risc respectivă; și (b) procentajul primei plătite, adică suma garantată × (prima safe-harbour – prima plătită).

⁽²⁸⁾ Pentru informații suplimentare, a se vedea nota de subsol 11.

⁽²⁹⁾ Acest calcul poate fi rezumat, indiferent de clasa de risc, ca diferența dintre (a) suma datorată și garantată, înmulțită cu factorul de risc al schemei („riscul” fiind probabilitatea incapacității de plată după includerea costurilor administrative și de capital; și (b) orice primă plătită, adică (suma garantată × riscul) – prima plătită.

5. COMPATIBILITATEA CU PIAȚA COMUNĂ A AJUTORULUI DE STAT SUB FORMĂ DE GARANȚII

5.1. Considerații generale

În sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratat, garanțiile de stat trebuie examinate de Comisie pentru a se stabili dacă acestea sunt sau nu compatibile cu piața comună. Înainte de o astfel de evaluare a compatibilității, trebuie identificat beneficiarul ajutorului.

5.2. Evaluare

Comisia va analiza dacă ajutorul de stat este sau nu compatibil cu piața comună, pe baza aceluiași norme aplicate măsurilor de ajutor ce îmbracă alte forme. Criteriile concrete de evaluare a compatibilității au fost clarificate și detaliate de Comisie în cadre legislative și ghiduri referitoare la ajutoarele orizontale, regionale și sectoriale ⁽³⁰⁾. Analiza va ține seama, în special, de intensitatea ajutorului, de caracteristicile beneficiarilor și de obiectivele urmărite.

5.3. Condiții

Comisia va accepta garanțiile numai dacă mobilizarea acestora este legată prin contract de condiții specifice ce pot merge până la declararea obligatorie a falimentului întreprinderii beneficiare sau orice procedură similară. Aceste condiții vor trebui convenite de părți, în momentul acordării inițiale a garanției. În cazul în care statul membru dorește să mobilizeze garanția în alte condiții decât cele convenite inițial în etapa acordării garanției, Comisia va considera că mobilizarea garanției creează un nou ajutor, care trebuie notificat în conformitate cu articolul 88 alineatul (3) din Tratat.

6. RAPOARTE PE CARE STATELE MEMBRE TREBUIE SĂ LE PREZINTE COMISIEI

În conformitate cu obligațiile generale de monitorizare ⁽³¹⁾, în vederea monitorizării noilor evoluții de pe piețele financiare și având în vedere că valoarea garanțiilor de stat este dificil de evaluat și se modifică în timp, este deosebit de importantă revizuirea constantă, în temeiul articolului 88 alineatul (1) din Tratat, a sistemelor de garanții de stat aprobate de Comisie. Prin urmare, statele membre vor înainta rapoarte către Comisie.

În cazul sistemelor de garanții pentru ajutoare, rapoartele se vor prezenta cel puțin la finele perioadei de validitate a garanției și în vederea notificării unui sistem modificat. Cu toate acestea, Comisia poate considera că este necesar să solicite rapoarte mai frecvente, în funcție de caz.

În cazul sistemelor de garanții pentru care Comisia a decis că nu există un ajutor, în special atunci când nu există date concludente privind istoricul sistemului, Comisia poate să solicite, în decizia prin care stabilește inexistența vreunui ajutor, prezentarea de rapoarte, în acest fel clarificând, de la caz la caz, frecvența și conținutul rapoartelor.

Rapoartele ar trebui să cuprindă cel puțin următoarele informații:

- (a) numărul și cuantumul garanțiilor emise;
- (b) numărul și cuantumul garanțiilor datorate la finele perioadei;
- (c) numărul și valoarea garanțiilor neachitate (prezentate individual), în decurs de un an;
- (d) venitul anual:
 - 1. venit din primele percepute;
 - 2. venit din recuperări;
 - 3. alte venituri (de exemplu, dobânda încasată la depozite sau investiții);

⁽³⁰⁾ A se vedea legea concurenței, aplicabilă ajutorului de stat în Comunitatea Europeană:

http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/legislation/legislation.html

În ceea ce privește legislația privind ajutorul de stat, specifică fiecărui sector în parte, a se vedea, pentru agricultură:

http://ec.europa.eu/agriculture/stateaid/leg/index_en.html

iar pentru transport:

http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/state_aid/transport_en.html

⁽³¹⁾ De exemplu, cele prevăzute, în special, de Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 140, 30.4.2004, p. 1). Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 271/2008 (JO L 82, 25.3.2008, p. 1).

- (e) costuri anuale:
 - 1. costuri administrative;
 - 2. compensații plătite pentru garanțiile mobilizate;
- (f) excedent sau deficit anual (diferența dintre venit și costuri);
- (g) surplusul sau deficitul acumulat de la începutul sistemului de garanții ⁽³²⁾.

Pentru garanțiile individuale, se vor raporta similar informațiile relevante, în special cele menționate la literale (d)-(g).

Indiferent de caz, Comisia atrage atenția statelor membre asupra faptului că raportarea corectă la o dată ulterioară presupune centralizarea corectă a datelor necesare chiar de la începutul aplicării sistemului și compilarea anuală a acestora.

De asemenea, se atrage atenția statelor membre asupra faptului că pentru garanțiile ce nu constituie ajutor de stat, acordate individual sau în cadrul unui sistem cu toate că nu există obligația de notificare, Comisia poate verifica dacă garanția sau sistemul respectiv implică elemente de ajutor, de exemplu, în urma unei reclamații. Într-o astfel de situație, Comisia va solicita statului membru în cauză informații similare cu cele descrise mai sus în cazul rapoartelor.

În cazul în care există deja obligația prezentării de rapoarte în temeiul obligațiilor de raportare specifice stabilite prin reglementări de exceptare în bloc, linii orientative sau cadre legislative aplicabile în domeniul ajutoarelor de stat, acele rapoarte specifice vor înlocui rapoartele care urmează a fi prezentate în temeiul prezentei obligație de raportare a garanțiilor, cu condiția de a fi incluse informațiile prevăzute în lista de mai sus.

7. MĂSURI DE PUNERE ÎN APLICARE

Comisia invită statele membre ca, în ceea ce privește noile garanții, să-și adapteze măsurile de garanție existente la prevederile din prezenta Comunicare până la 1 ianuarie 2010.

⁽³²⁾ Dacă sistemul este activ mai mult de 10 ani, se vor prezenta doar deficitele sau excedentele anuale pentru ultimii 10 ani.

Non-opoziție la o concentrare notificată
(Cazul COMP/M.5044 — Bridgepoint/Pret a Manger)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/C 155/03)

La data 2 aprilie 2008 Comisia a decis să nu se opună concentrării notificate menționate mai sus și să o declare compatibilă cu piața comună. Această decizie se bazează pe articolul 6(1)(b) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului. Textul integral al deciziei este disponibil numai în engleză și va fi făcut public după ce vor fi eliminate orice secrete de afaceri pe care le-ar putea conține. Va fi disponibil:

- pe paginile DG Concurență de pe site-ul web Europa (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Acest site web oferă diverse facilități care permit localizarea deciziilor de fuziune individuale, inclusiv întreprinderea, numărul cazului, data și indexurile sectoriale,
 - în format electronic, pe site-ul EUR-Lex cu numărul de document 32008M5044. EUR-Lex permite accesul on-line la legislația europeană (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI
ORGANELE UNIUNII EUROPENE

COMISIE

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

19 iunie 2008

(2008/C 155/04)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb
USD dolar american	1,5481	TRY lira turcească	1,9015
JPY yen japonez	166,94	AUD dolar australian	1,6344
DKK coroana daneză	7,4591	CAD dolar canadian	1,5712
GBP lira sterlină	0,78630	HKD dolar Hong Kong	12,0893
SEK coroana suedeză	9,4030	NZD dolar neozeelandez	2,0432
CHF franc elvețian	1,6196	SGD dolar Singapore	2,1211
ISK coroana islandeză	126,95	KRW won sud-coreean	1 592,61
NOK coroana norvegiană	8,0365	ZAR rand sud-african	12,3936
BGN leva bulgărească	1,9558	CNY yuan renminbi chinezesc	10,6472
CZK coroana cehă	24,110	HRK kuna croată	7,2482
EEK coroana estoniană	15,6466	IDR rupia indoneziană	14 377,20
HUF forint maghiar	240,45	MYR ringgit Malaiezia	5,0468
LTL litas lituanian	3,4528	PHP peso Filipine	68,898
LVL lats leton	0,7040	RUB rubla rusească	36,6520
PLN zlot polonez	3,3677	THB baht thailandez	51,738
RON leu românesc nou	3,6671	BRL real brazilian	2,4880
SKK coroana slovacă	30,355	MXN peso mexican	15,9748

(¹) Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

Informații comunicate de statele membre privind ajutorul de stat acordat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul ajutoarelor de stat acordate întreprinderilor mici și mijlocii active în producția de produse agricole și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 70/2001

(2008/C 155/05)

Ajutor nr.: XA 273/07

Stat membru: Republica Slovenia

Regiunea: Območje občine Rače-Fram

Denumirea sistemului de ajutoare sau denumirea întreprinderii care beneficiază de ajutorul individual:

Dodeljevanje državnih pomoči za programe razvoja kmetijstva in podeželja v občini Rače-Fram

Temeiul juridic:

Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči, pomoči de minimis in izvajanju drugih ukrepov razvoja kmetijstva in podeželja v občini Rače-Fram

Cheltuielile anuale prevăzute în cadrul sistemului de ajutoare sau valoarea totală a ajutorului individual acordat întreprinderii:

2007: 72 500 EUR

2008: 72 500 EUR

2009: 72 500 EUR

2010: 72 500 EUR

2011: 72 500 EUR

2012: 72 500 EUR

2013: 72 500 EUR

Intensitatea maximă a ajutoarelor:

1. Investiții în exploatații agricole pentru producția primară:

- până la 50 % din costurile eligibile în zonele defavorizate sau până la 40 % din costurile eligibile în alte zone,
- până la 50 % din costurile eligibile pentru investiții în alte zone, dacă investițiile sunt realizate de tineri agricultori în primii cinci ani de la înființarea exploatației, dacă sunt prevăzute în planul de afaceri și dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 22 din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006.

Ajutoarele sunt destinate investițiilor pentru renovarea structurilor agricole și achiziționării de echipamente utilizate în producția agricolă, precum și investițiilor în culturile permanente și în amenajarea pășunilor și îmbunătățirea terenurilor agricole.

2. Conservarea peisajelor și a clădirilor tradiționale:

- până la 60 % din costurile eligibile sau până la 75 % în zonele defavorizate, pentru investiții în conservarea elementelor de patrimoniu ale activelor de producție, cu condiția ca investițiile să nu conducă la creșterea capacității de producție a exploatației,
- până la 100 % din costurile eligibile pentru investiții destinate conservării elementelor neproductive de patrimoniu situate pe exploatații agricole (elemente de interes arheologic sau istoric),
- se poate acorda un ajutor suplimentar de până la 100 % pentru acoperirea costurilor suplimentare rezultate ca urmare a utilizării de materiale tradiționale necesare pentru păstrarea caracterului istoric al clădirilor.

3. Ajutoare pentru plata primelor de asigurare:

- cuantumul cofinanțării municipale este reprezentat de diferența dintre cuantumul cofinanțării primelor de asigurare de la bugetul național și până la 50 % din costurile eligibile ale primelor pentru asigurarea recoltelor de cereale și fructe și pentru asigurarea animalelor împotriva bolilor.

4. Ajutoare pentru repararea terenurilor:

- până la 70 % din costurile juridice și administrative suportate.

5. Ajutoare pentru încurajarea producției de produse agricole de calitate:

- ajutorul se acordă sub formă de servicii subvenționate în valoare de până la 70 % din costuri și nu presupune plăți directe către producători.

6. Asistență tehnică:

- până la 70 % din costurile eligibile referitoare la instruire și formare, servicii de consultanță, organizarea de forumuri, de concursuri, de târguri și expoziții, diseminarea rezultatelor științifice, publicații precum cataloagele sau site-urile web. Ajutorul se acordă sub formă de servicii subvenționate și nu presupune plăți directe către producători

Data punerii în aplicare:

Octombrie 2007 (ajutorul nu se acordă înainte de publicarea informațiilor sintetizate pe site-ul web al Comisiei Europene)

Durata sistemului de ajutor sau a ajutorului individual:

Până la 31 decembrie 2013

Obiectivul ajutorului: Sprijin pentru IMM-uri

Trimiteri la articolele din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 și costuri eligibile:

Capitolul II din proiectul de Norme privind acordarea ajutorului de stat, ajutoarele *de minimis* și punerea în aplicare a altor măsuri de dezvoltare rurală în Rače-Fram cuprinde măsuri care constituie ajutor de stat în conformitate cu următoarele articole din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii care își desfășoară activitatea în domeniul producției de produse agricole și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 70/2001 (JO L 358, 16.12.2006, p. 3):

- articolul 4: Investiții în exploatațile agricole,
- articolul 5: Conservarea peisajelor și a clădirilor tradiționale,
- articolul 12: Ajutoare pentru plata primelor de asigurare,
- articolul 13: Ajutoare pentru repararea terenurilor,
- articolul 14: Ajutoare destinate încurajării producției de produse agricole de calitate,
- articolul 15: Acordarea de asistență tehnică

Sectorul (sectoarele) în cauză: Agricultură

Denumirea și adresa autorității care acordă ajutorul:

Občina Rače-Fram
Grajski trg 14
SLO-2327 Rače

Adresa web:

<http://www.race-fram.si/dokument.aspx?id=2829>

Alte informații: Măsura privind plata primelor de asigurare a culturilor și fructelor include următoarele fenomene meteorologice nefavorabile care pot fi asimilate dezastrelor naturale: înghețul de primăvară, grindina, descărcările electrice, incediile provocate de descărcări electrice, furtunile și inundațiile.

Normele autorității locale respectă cerințele Regulamentului (CE) nr. 1857/2006 în ceea ce privește măsurile care urmează să fie adoptate de autoritatea locală și dispozițiile generale aplicabile (etape premergătoare acordării ajutoarelor, cumulul ajutoarelor, transparența și monitorizarea acestora)

Ajutor nr.: XA 276/07

Stat membru: Republica Slovenia

Regiunea: Območje občine Kostanjevica na Krki

Denumirea sistemului de ajutoare sau denumirea întreprinderii care beneficiază de ajutorul individual:

Finančna sredstva za ohranjanje in spodbujanje razvoja kmetijstva in podeželja v občini Kostanjevica na Krki

Temeiul juridic:

Pravilnik o ohranjanju in spodbujanju razvoja kmetijstva in podeželja v občini Kostanjevica na Krki za programsko obdobje 2007–2013

Cheltuielile anuale prevăzute în cadrul sistemului de ajutoare sau valoarea totală a ajutorului individual acordat întreprinderii:

2007: 11 000 EUR

2008: 20 000 EUR

2009: 30 000 EUR

2010: 30 000 EUR

2011: 30 000 EUR

2012: 30 000 EUR

2013: 30 000 EUR

Intensitatea maximă a ajutorului:**1. Investiții în exploatațile agricole:**

- 50 % din costurile eligibile în zonele defavorizate,
- 40 % din costurile eligibile în alte zone,
- în cazul în care ajutorul pentru investiții în exploatațile agricole se acordă unui tânăr fermier în primii cinci ani de la instalare, acesta trebuie să fie sub 40 de ani ca vârstă, pentru prima dată proprietar de exploatație agricolă și cu domiciliul permanent pe exploatație. De asemenea, el trebuie să se angajeze să-și desfășoare activitatea conform unui plan de administrare a exploatației și să rămână șef și proprietar al exploatației agricole pentru o perioadă de încă cel puțin cinci ani după primirea ajutorului. În acest caz, cota de finanțare publică este cu 10 % mai mare,
- ajutoarele se acordă pentru investiții în renovarea elementelor exploatației și achiziționarea de echipamente agricole, precum și pentru investiții în culturi permanente, ameliorarea terenurilor agricole și administrarea pășunilor.

2. Conservarea peisajelor și a clădirilor tradiționale:

- până la 100 % din costurile reale pentru elemente neproductive,
- până la 60 % din costurile reale, respectiv 75 % în zonele defavorizate, pentru investiții în active productive ale exploatației (construcții agricole: hambare, uscătoare de furaj, stupi, mori, joagăre), cu condiția ca investiția să nu aibă ca efect creșterea capacității de producție a exploatației,

- se poate acorda un ajutor suplimentar de până la 100 % pentru a acoperi costurile suplimentare rezultate ca urmare a utilizării de materiale tradiționale necesare pentru păstrarea autenticității istorice a clădirilor.

3. Ajutoare pentru plata primelor de asigurare:

- valoarea cofinanțării municipale reprezintă diferența dintre valoarea cofinanțării primelor de asigurare din bugetul național, în limita a 50 % din cheltuielile eligibile pentru asigurarea culturilor și produselor, precum și pentru asigurarea șeptelului împotriva bolilor.

4. Ajutoare pentru comasarea terenurilor:

- până la 100 % din costurile reale, reprezentând cheltuieli administrative și juridice.

5. Ajutoare destinate încurajării producției de produse agricole de calitate:

- până la 100 % din costuri. Ajutorul se acordă sub formă de servicii subvenționate și nu trebuie să implice plăți directe în numerar către producători.

6. Acordarea de asistență tehnică în sectorul agricol:

- până la 100 % din costurile pentru cursurile de formare și serviciile de consultanță, pentru organizarea de forumuri, târguri și expoziții, diseminarea cunoștințelor științifice și realizarea de publicații. Ajutorul se acordă sub formă de servicii subvenționate și nu trebuie să implice plăți directe în numerar către producători

Data punerii în aplicare:

Octombrie 2007 (ajutorul nu se acordă înainte de publicarea informațiilor sintetizate pe site-ul web al Comisiei Europene)

Durata sistemului de ajutoare sau a ajutorului individual:

Până la 31 decembrie 2013

Obiectivul ajutorului: Sprijinirea exploatațiilor agricole și a microîntreprinderilor

Trimiteri la articolele din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 și costuri eligibile:

Capitolul II din proiectul de Norme privind conservarea și promovarea dezvoltării agriculturii și a zonelor rurale în comuna Kostanjevica na Krki pentru perioada de programare 2007-2013 include măsuri constituind ajutoare de stat în conformitate cu următoarele articole din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii care își desfășoară activitatea în domeniul producției de produse agricole și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 70/2001 (JO L 358, 16.12.2006, p. 3):

- articolul 4: Investiții în exploatațiile agricole,
- articolul 5: Conservarea peisajelor și a clădirilor tradiționale,
- articolul 12: Ajutoare pentru plata primelor de asigurare,
- articolul 13: Ajutoare pentru comasarea terenurilor,

- articolul 14: Ajutoare destinate încurajării producției de produse agricole de calitate,

- articolul 15: Acordarea de asistență tehnică în sectorul agricol

Sectorul (sectoarele) în cauză: Agricultură

Denumirea și adresa autorității care acordă ajutorul:

Občina Kostanjevica na Krki
Ljubljanska cesta 7
SLO-8311 Kostanjevica na Krki

Adresa web:

<http://www.uradni-list.si/1/ulonline.jsp?urlid=200787&dhid=91625>

Alte informații: Măsura privind plata primelor de asigurare a culturilor și produselor include următoarele fenomene meteorologice nefavorabile care pot fi asimilate dezastrelor naturale: înghețul de primăvară, grindina, trăsnetul, incendiile provocate de trăsnet, furtunile și inundațiile.

Normele autorității locale respectă cerințele Regulamentului (CE) nr. 1857/2006 în ceea ce privește măsurile care urmează să fie adoptate de autoritatea locală și dispozițiile generale aplicabile (etape premergătoare acordării ajutoarelor, cumulul ajutoarelor, transparența și monitorizarea acestora)

Semnătura persoanei responsabile

Župan
Mojmir PUSTOSLEMŠEK

Ajutor nr.: XA 277/07

Statul membru: Republica Slovenia

Regiunea: Območje obćine Videm

Denumirea sistemului de ajutoare sau denumirea întreprinderii care beneficiază de ajutorul individual:

Dodeljevanje državnih pomoči za programe razvoja podeželja v občini Videm

Temeiul juridic:

Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči in drugih pomoči, ter ukrepov za programe razvoja podeželja v občini Videm

Cheltuielile anuale prevăzute în cadrul sistemului de ajutoare sau valoarea totală a ajutorului individual acordat întreprinderii:

2007: 12 074 EUR

2008: 12 500 EUR

2009: 13 000 EUR

2010: 13 500 EUR

2011: 14 000 EUR

2012: 14 500 EUR

2013: 15 000 EUR

Intensitatea maximă a ajutoarelor:**1. Investiții în exploatații agricole pentru producția primară:**

- până la 50 % din investițiile eligibile în zonele defavorizate,
- până la 40 % din investițiile eligibile în alte zone,
- până la 50 % din costurile eligibile în alte zone, în cazul investițiilor realizate de tineri agricultori în termen de cinci ani de la instalare.

Ajutoarele se acordă pentru investiții în vederea renovării structurilor exploatașilor și achiziționării de echipamente care urmează să fie utilizate în producția agricolă, precum și pentru investiții în culturi permanente, îmbunătățirea terenurilor agricole și administrarea pășunilor.

2. Conservarea peisajelor și a clădirilor tradiționale:

- până la 60 % din costurile reale, sau până la 75 % în zone defavorizate, pentru investiții în elementele productive de patrimoniu ale exploatașei, cu condiția ca investiția să nu atragă după sine o creștere a capacității de producție a exploatașei,
- până la 100 % din costurile eligibile pentru investiții destinate conservării elementelor neproductive de patrimoniu situate pe exploatași agricole (elemente cu caracter arheologic sau istoric),
- se poate acorda un ajutor suplimentar de până la 100 % pentru a acoperi costurile suplimentare rezultate ca urmare a utilizării de materiale tradiționale necesare pentru păstrarea autenticității istorice a clădirilor.

3. Ajutoare pentru plata primelor de asigurare:

- valoarea cofinanțării municipale reprezintă diferența dintre valoarea cofinanțării primelor de asigurare din bugetul național și până la 50 % din costurile eligibile pentru asigurarea culturilor și produselor, precum și pentru asigurarea șepțelului împotriva bolilor.

4. Ajutoare pentru comasarea terenurilor:

- până la 100 % din costurile eligibile aferente procedurilor administrative și juridice, inclusiv cheltuieli privind anchetele.

5. Ajutoare destinate încurajării producției de produse agricole de calitate:

- ajutorul poate fi acordat pentru a acoperi până la 100 % din costuri, sub forma serviciilor subvenționate, și nu trebuie să implice plăți directe în numerar către producători.

6. Acordarea de asistență tehnică în sectorul agricol:

- până la 100 % din costurile pentru educarea și formarea agricultorilor, pentru serviciile de înlocuire în cazul absenței agricultorului în perioada concediilor medicale sau de odihnă, pentru servicii de consultanță prestate de terți, pentru organizarea de forumuri, competiții, expoziții și târguri, pentru publicații precum cataloagele și site-urile internet. Ajutorul se acordă sub formă de servicii subvenționate și nu trebuie să implice plăți directe în numerar către producători

Data punerii în aplicare:

Octombrie 2007 (ajutorul nu se acordă înainte de publicarea informațiilor sintetizate pe site-ul web al Comisiei Europene)

Durata sistemului de ajutoare sau a ajutorului individual:

Până la 31 decembrie 2013

Obiectivul ajutorului: Sprijinirea IMM-urilor**Trimiteri la articolele din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 și costuri eligibile:**

Capitolul II din proiectul de Norme privind acordarea de ajutoare de stat și alte ajutoare și măsuri pentru programe de dezvoltare rurală în comuna Videm include măsuri constituind ajutoare de stat în conformitate cu următoarele articole din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii care își desfășoară activitatea în domeniul producției de produse agricole și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 70/2001 (JO L 358, 16.12.2006, p. 3):

- articolul 4: Investiții în exploatașile agricole,
- articolul 5: Conservarea peisajelor și a clădirilor tradiționale,
- articolul 12: Ajutoare pentru plata primelor de asigurare,
- articolul 13: Ajutoare pentru comasarea terenurilor,
- articolul 14: Ajutoare destinate încurajării producției de produse agricole de calitate,
- articolul 15: Acordarea de asistență tehnică în sectorul agricol

Sectorul (sectoarele) în cauză: Agricultură**Denumirea și adresa autorității care acordă ajutorul:**

Občina Videm
Videm pri Ptuj 54
SLO-2284 Videm pri Ptuj

Adresa web:

<http://ls.lex-localis.info/UradnoGlasiloObcin/VsebinskeDokumente.aspx?SectionID=fddd663f-924f-4244-9a05-d3389bdf4bbc>

Alte informații: Măsura privind plata primelor de asigurare a culturilor și produselor include următoarele fenomene meteorologice nefavorabile care pot fi asimilate dezastrelor naturale: înghețul de primăvară, grindina, descărcările electrice, incendiile provocate de descărcări electrice, furtunile și inundațiile.

Normele autorității locale respectă cerințele Regulamentului (CE) nr. 1857/2006, în ceea ce privește măsurile care urmează să fie adoptate de autoritatea locală și dispozițiile generale aplicabile (etape premergătoare acordării ajutoarelor, cumulul ajutoarelor, transparența și monitorizarea acestora)

Semnătura persoanei responsabile

Direktorica občinske uprave

občine Videm

Mag. Darinka RATAJC

Ajutor nr.: XA 278/07

Stat membru: Republica Slovenia

Regiunea: Območje občine Jesenice

Denumirea sistemului de ajutoare sau denumirea întreprinderii care beneficiază de ajutorul individual:

Programi razvoja podeželja v občini Jesenice 2007–2013

Temeiul juridic:

Pravilnik o dodelitvi pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva, gozdarstva in podeželja v občini Jesenice (II. poglavje Pravilnika)

Cheltuielile anuale prevăzute în cadrul sistemului de ajutoare sau valoarea totală a ajutorului individual acordat întreprinderii:

Cheltuieli anuale prevăzute:

2007: 39 642 EUR

2008: 40 476 EUR

2009: 41 312 EUR

2010: 42 147 EUR

2011: 42 981 EUR

2012: 43 884 EUR

2013: 44 805 EUR

Intensitatea maximă a ajutoarelor:

1. *Investiții în exploatații agricole pentru producția primară:*

- până la 50 % din costurile eligibile în zonele defavorizate și până la 40 % din costurile eligibile pentru investiții în alte zone.

Ajutoarele sunt destinate investițiilor în renovarea elementelor exploatațiilor agricole, în achiziționarea de echipamente pentru producția agricolă, investițiilor în culturi permanente,

în îmbunătățirea terenurilor agricole și în gestionarea pășunilor.

2. *Ajutoare pentru conservarea clădirilor tradiționale:*

- până la 100 % din costurile eligibile pentru elementele neproductive,
- până la 60 % din costurile eligibile pentru investiții în elementele productive, cu condiția ca investiția să nu ducă la creșterea capacității de producție a exploatației, respectiv până la 75 % în zonele defavorizate.

3. *Ajutoare pentru plata primelor de asigurare:*

- diferența dintre valoarea cofinanțării primelor de asigurare din bugetul național și până la 50 % din costurile eligibile pentru asigurarea culturilor și produselor, precum și pentru asigurarea șeptelului împotriva pierderilor cauzate de boli.

4. *Ajutoare pentru comasarea terenurilor:*

- până la 50 % din costurile efective, reprezentând cheltuieli juridice și administrative.

5. *Ajutor pentru acordarea de asistență tehnică în sectorul agricol:*

- până la 50 % din costurile eligibile pentru educarea și formarea fermierilor, pentru servicii de consultanță, pentru organizarea de forumuri, concursuri, expoziții și târguri, pentru publicații, cataloage și site-uri internet și pentru serviciile de înlocuire a fermierilor. Ajutorul se acordă sub formă de servicii subvenționate și nu implică plăți directe în numerar către producători

Data punerii în aplicare:

Octombrie 2007 (ajutorul nu se acordă înainte de publicarea informațiilor sintetizate pe site-ul web al Comisiei Europene)

Durata sistemului de ajutoare sau a ajutorului individual:

Până la 31 decembrie 2013

Obiectivul ajutorului: Sprijinirea IMM-urilor

Trimiteri la articolele din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 și costuri eligibile:

Capitolul II din Proiectul de norme privind acordarea de ajutoare pentru conservarea și dezvoltarea agriculturii, a silviculturii și a zonelor rurale în comuna Jesenice cuprinde măsuri care constituie ajutoare de stat în conformitate cu următoarele articole din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii care își desfășoară activitatea în domeniul producției de produse agricole și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 70/2001 (JO L 358, 16.12.2006, p. 3):

- articolul 4: Investiții în exploatațiile agricole,
- articolul 5: Conservarea peisajelor și a clădirilor tradiționale,

- articolul 12: Ajutoare pentru plata primelor de asigurare,
- articolul 13: Ajutoare pentru comasarea terenurilor,
- articolul 15: Acordarea de asistență tehnică în sectorul agricol

Sectorul (sectoarele) în cauză: Agricultură

Denumirea și adresa autorității care acordă ajutorul:

Občina Jesenice
Cesta železarjev 6
SLO-4270 Jesenice

Adresa web:

http://www.uradni-list.si/_pdf/2007/Ur/u2007087.pdf

Alte informații: Măsura privind plata primelor de asigurare a culturilor și produselor include următoarele fenomene meteorologice nefavorabile care pot fi asimilate dezastrelor naturale: înghețul de primăvară, grindina, trăsnetul, incendiile provocate de trăsnet, furtunile și inundațiile.

Normele autorităților locale îndeplinesc cerințele Regulamentului (CE) nr. 1857/2006 cu privire la măsurile care trebuie adoptate de autoritățile locale și dispozițiile generale aplicabile (etape premergătoare acordării ajutoarelor, cumulul ajutoarelor, transparența și monitorizarea acestora)

V

(Anunțuri)

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIE

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul COMP/M.5046 — Friesland/Campina)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/C 155/06)

1. La 12 iunie 2008, Comisia a primit o notificare a unei concentrări propuse în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, prin care întreprinderea Zuivelcoöperatie Friesland Foods U.A. („Coöperatie Friesland”, Țările de Jos) și filiala acesteia Koninklijke Friesland Foods NV („Friesland”, Țările de Jos) fuzionează, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul Consiliului, cu întreprinderea Zuivelcoöperatie Campina U.A. („Coöperatie Campina”, Țările de Jos) și filiala acesteia Campina BV („Campina”, Țările de Jos).

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Friesland: achiziționarea și prelucrarea laptelui crud, dezvoltarea producției și vânzarea de produse lactate și nelactate pentru consumatori individuali și industriali,
- în cazul întreprinderii Campina: achiziționarea și prelucrarea laptelui crud, dezvoltarea producției și vânzarea de produse lactate și nelactate pentru consumatori individuali și industriali.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) nr. 139/2004. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax [(32-2) 296 43 01 sau 296 72 44] sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.5046 — Friesland/Campina, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

(¹) JOL 24, 29.1.2004, p. 1.

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul COMP/M.5182 — Shell/BP/AFS/GlobeFuel)
Caz care poate face obiectul procedurii simplificate

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/C 155/07)

1. La data de 10 iunie 2008, Comisia a primit o notificare a unei concentrări propuse în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾ prin care întreprinderile Shell Deutschland Oil GmbH („SDO”, Germania), aparținând grupului Shell („Shell”, Regatul Unit), Deutsche BP AG („Deutsche BP”, Germania), aparținând grupului BP („BP”, Regatul Unit) și AFS Aviation Fuel Services GmbH („AFS”, Germania), controlată în comun în ultima instanță de BP și de grupul Lufthansa („Lufthansa”, Germania) dobândesc, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul Consiliului, controlul în comun asupra întreprinderii GlobeFuel Systems & Services GmbH („GlobeFuel”, Germania), prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii SDO: activă în explorarea, producerea și comercializarea de petrol și gaze naturale, precum și în producerea și comercializarea de produse petroliere și chimice,
- în cazul întreprinderii Deutsche BP: activă în explorarea, dezvoltarea și producerea de petrol și gaze, precum și în rafinarea, fabricarea și comercializarea de produse petroliere și petrochimice,
- în cazul întreprinderii AFS: furnizor de servicii de alimentare a aeronavelor, precum servicii de realimentare cu combustibil a aeronavelor, și activități de construire a depozitelor de combustibil, serviciile de dezvoltare și de consiliere în domeniul construcției de cisterne pentru combustibili și logistică în domeniul transporturilor,
- în cazul întreprinderii GlobeFuel: furnizor de soluții informatice integrate pentru serviciile de alimentare a aeronavelor.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) nr. 139/2004. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de tratare a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în Comunicare.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax [(32-2) 296 43 01 sau 296 72 44] sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.5182 — Shell/BP/AFS/GlobeFuel, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO C 56, 5.3.2005, p. 32.

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul COMP/M.5158 — Strabag/Kirchhoff)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/C 155/08)

1. La 10 iunie 2008, Comisia a primit o notificare a unei concentrări propuse în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului (⁽¹⁾), prin care întreprinderea Strabag SE („Strabag”, Austria), controlată de Rasperia Trading Limited („Rasperia”, Cipru), la rândul său controlată de dl. Oleg Deripasky, care controlează Basic Element Company („Basic Element”, Rusia), Raiffeisen-Holding Niederösterreich-Wien reg. Gen.m.b.H („Raiffeisen Holding”, Austria), Uniqa Versicherungen AG („Uniqa”, Austria) și de Dr. Hans Peter Haselsteiner, dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul Consiliului, controlul asupra întregii întreprinderi F. Kirchhoff AG („Kirchhoff”, Germania), prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Strabag: servicii în domeniul construcțiilor și al materialelor de construcții,
- în cazul întreprinderii Rasperia/Basic Element: activități în sectorul energetic, al produselor de bază, în aviație, inginerie, servicii financiare, construcții și materiale de construcții,
- în cazul întreprinderii Raiffeisen Holding: deținere de participații în diferite sectoare,
- în cazul întreprinderii Uniqa: asigurări,
- în cazul Dr. Hans Peter Haselsteiner: participație la Strabag,
- în cazul întreprinderii Kirchhoff: construcții și materiale de construcții.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) nr. 139/2004. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax [(32-2) 296 43 01 sau 296 72 44] sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.5158 — Strabag/Kirchhoff, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffes des concentrations
J-70
B-1049 Bruxelles

(¹) JO L 24, 29.1.2004, p. 1.

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul COMP/M.5186 — Investor AB/Altor/Lindorff JV)
Caz care poate face obiectul procedurii simplificate
(Text cu relevanță pentru SEE)
(2008/C 155/09)

1. La 11 iunie 2008, Comisia a primit o notificare a unei concentrări propuse în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, prin care întreprinderile Investor AB („Investor”, Suedia), Altor Fund II și Altor 2003 (împreună „Altor”, Suedia), dobândesc, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul Consiliului, controlul în comun asupra întreprinderii Lindorff Group AB („Lindorff”, Suedia), controlată în prezent exclusiv de Altor 2003 Fund, prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Investor: societate holding de investiții, cotate la bursa din Stockholm,
- în cazul întreprinderii Altor: fond de investiții în societăți necotate, cu societăți de portofoliu active în diferite sectoare industriale,
- în cazul întreprinderii Lindorff: servicii de recuperare debite pentru clienți din sectoarele bancar, financiar, de telecomunicații, comercial, de utilități și din sectorul public.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) nr. 139/2004. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de tratare a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în Comunicare.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax [(32-2) 296 43 01 sau 296 72 44] sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.5186 — Investor AB/Altor/Lindorff JV, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
J-70
B-1049 Bruxelles

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO C 56, 5.3.2005, p. 32.